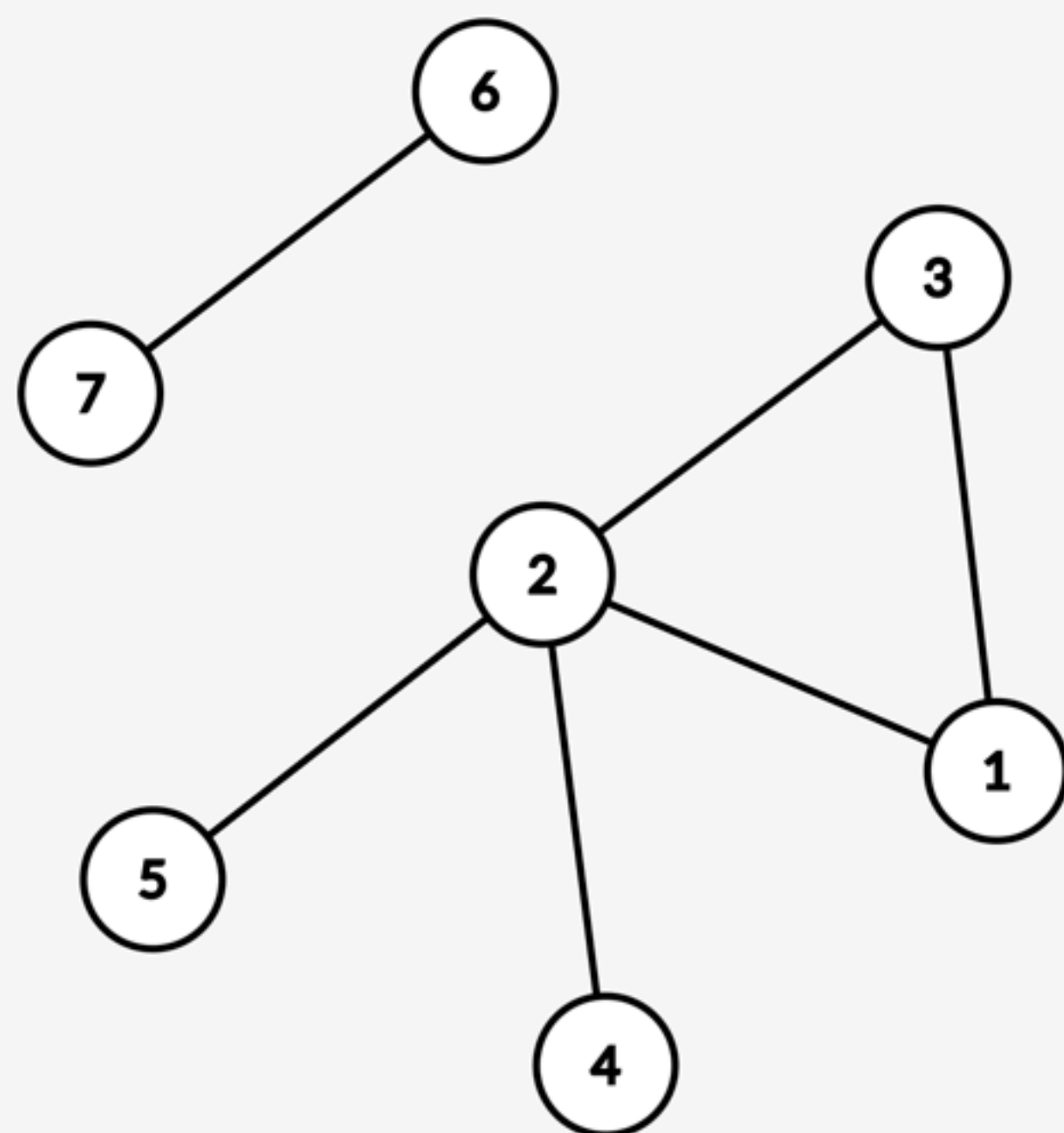

גרפים 1

הגדרה פורמלית לגרפים

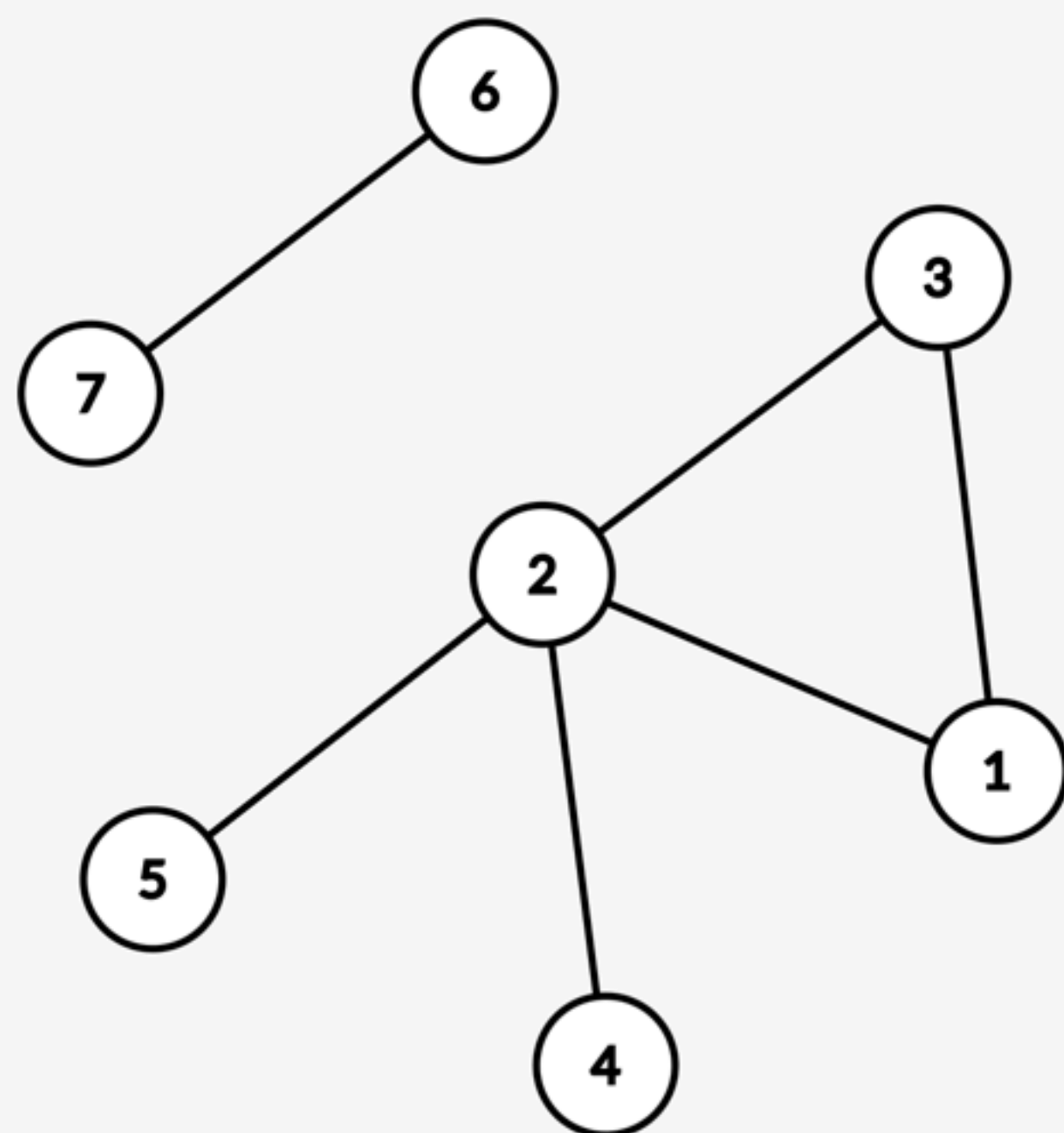
הגדרה: גרף

- יהי V קבוצה של צמתים (vertices) ו- E קבוצה של קשתות (edges). הזוג $G = (V, E)$ יהיה גרף.
- צמתים: צומת הוא אובייקט ייחודי. כלומר, אין שני צמתים שהם אותו דבר. לדוגמה, נוכל לקרוא לצמתים שלנו 1,2,3 **או** יניר, נועם, עומר **או** v_1, v_2, v_3 . במציאות (במימוש) נשתמש במספרים מכיוון שהם יכולים לשמש גם כאינדקסים.
- קשתות: זוג (לא) מסודר של צמתים. לדוגמה, (v_1, v_2) (קשת מכוונת) **או** {נועם, יניר} (קשת חסרת כיוון)
- **הערה!** בהגדרה לגרף לא מצויין האם ניתן כפל קשתות. גרף בו אסור כפל קשתות יקרא גרף פשוט, וכמעט תמיד זהו הגרף בו נתעניין.

מה ההגדרה הפורמלית לגרף? (מהם V, E ?)

מה ההגדרה הפורמלית לגרף? (מהם V, E)

$$V = \{1, 2, \dots, 7\}$$

$$E = \{\{1, 2\}, \{1, 3\}, \{2, 3\}, \{2, 4\}, \{2, 5\}, \{6, 7\}\}$$

ייצוג גרפים בקוד

מבנה נתונים לייצוג גרפים

- ישנם 2 שיטות לייצוג גרפים, מטריצת שכנויות או רשימת שכנויות
- לרוב נשתמש ברשימת שכנויות, למרות שלמטריצה גם יש שימוש
- מעתה נסמן: $n = |V|$, $m = |E|$.

רשימת שכנויות

- לכל צומת v_i נשמור רשימה של הצמתים שיש קשת **שמתחילה** ב- v_i
- יש m קשתות, ולכן בסה"כ בכל הרשימות נשמור m איברים
- יש n צמתים, ואנו שומרים לכל צומת רשימה
- סיבוכיות מקום: $O(n + m)$ (ועוד קבועים של שמירת מבני נתונים)
- בעצם אנו שומרים את המינימום האפשרי
- **חסרון:** בדיקה האם קיימת הקשת (u, v) לוקחת לכל היותר $O(m)$

- ייצוג בקוד:

```
vector<vector<int>> my_graph(n);

my_graph[3].push_back(5); // add the edge (3, 5)
auto adj_4 = my_graph[4]; // all vertices adjacent to 4

for(auto &v : my_graph[3]) if(v == 5) {
    cout << "Edge (3,5) present in my graph!" << endl;
} else {
    cout << "No edge between 3 and 5." << endl;
}
```

- נוכל לייעל את המימוש ע"י שימוש ב `vector<set<int>>`, אבל זה לא הכרחי. (הבדיקה לקשת (u, v) תהיה $O(\log m)$ עכשיו)

מטריצת שכנויות

- נשמור מטריצה בגודל $n \times n$, נקרא לה A
- במיקום i, j יהיה 1 אם יש את הקשת (v_i, v_j) , 0 אחרת
- אם הגרף לא מכוון אז $A_{ij} = A_{ji}$
- סיבוכיות מקום: $\Theta(n^2)$ (!!)
- כמעט ותמיד לא נשתמש במטריצת שכנויות, מכיוון שרק להקצות n^2 מקומות לוקח יותר מדיי זמן. עם זאת יש שאלות שהעניין בהם זה ייצוג במטריצה.

• ייצוג בקוד:

```
constexpr int maxn = 1e5;  
bool my_graph[maxn][maxn] = {0};
```

```
my_graph[3][5] = true; // add the directed edge (3,5)  
my_graph[2][3] = my_graph[3][2] = true; // add the  
undirected edge (2,3)
```

```
if(my_graph[3][5] && my_graph[5][3]) {  
    cout << "Undirected edge between 3, 5!" << endl;  
} else if(my_graph[3][5] || my_graph[5][3]) {  
    cout << "One-way road between 3, 5." << endl;  
}
```

מקצים $1e10$ בתים
שזה 10GB (!!)

אלגוריתמים על גרפים (מבוא)

אבל קודם...

למה גרפים שימושיים?

שימושים

- גרפים הם אחד מהנושאים הכי שימושיים במתמטיקה (מדעי המחשב)
- ניתן למדל הרבה מאוד דברים כגרף, או כעץ (סוג מיוחד של גרף עם תכונות חמודות)
- לדוגמה:
 - גרף ממושקל המייצג מפה
 - גרף חברים (פייסבוק)
 - גרף דו-צדדי – התאמה חח"ע (ועל) בין 2 קבוצות שונות – **מאוד** שימושי
 - גרף זרימה (וייז)

אלגוריתם - DFS

- חיפוש לעומק (depth first search) בגרף
- בביקור מסויים בצומת, נסמן שביקרנו אותו ("נכנסו אליו"), ואז נכנס לכל הבנים בסדר.
- בכל שלב נחפש לעומק (כלומר, ננסה כל הזמן להיכנס לבנים של הבנים), ואחרי זה לרוחב (נכנס לבן הבא)
- בעצם backtracking
- נשמור מחסנית ובכל פעם שנכנס לבן חדש נוסיף אותו למחסנית, וכשנסיים איתו נוציא אותו

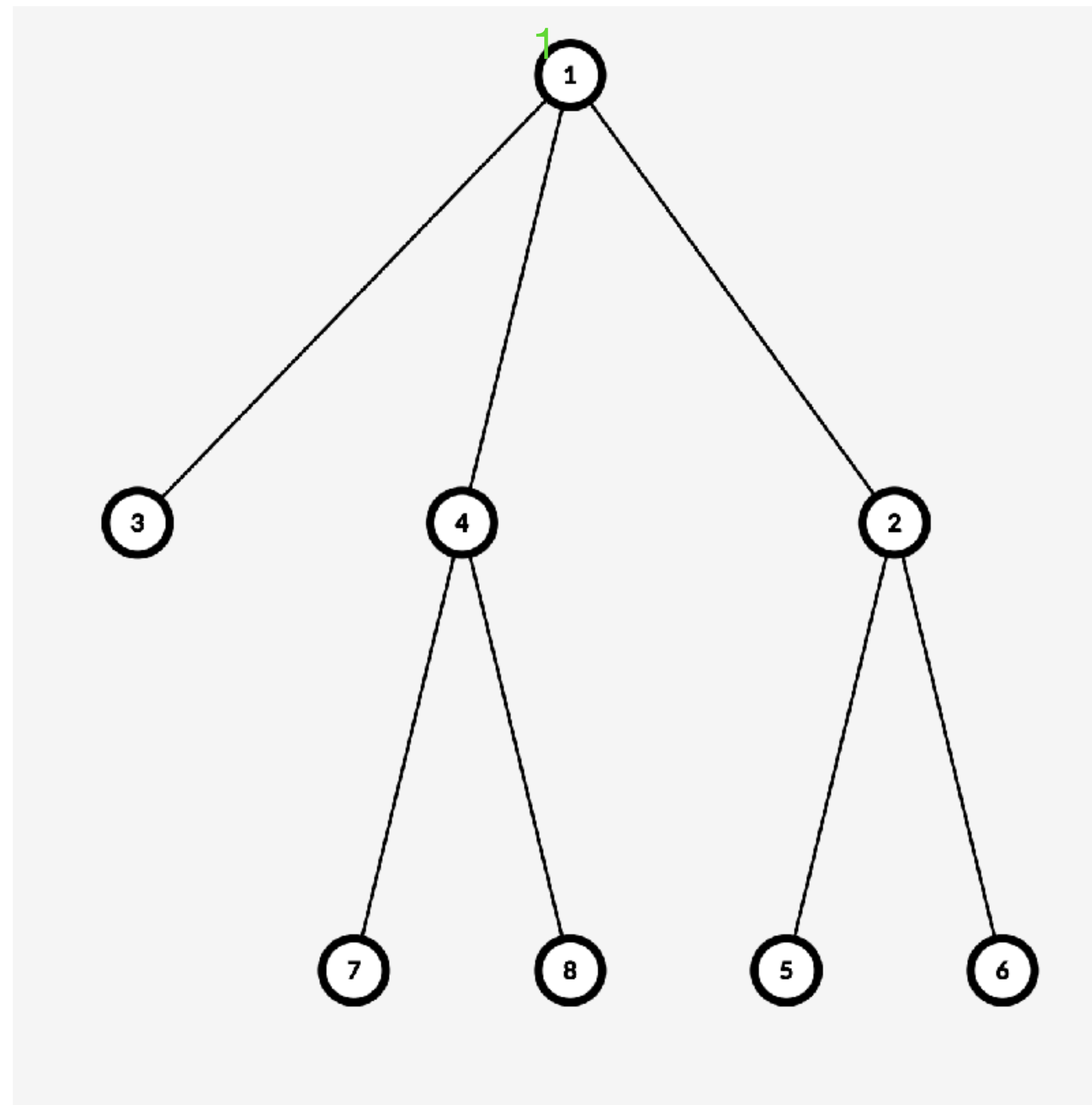

למה זה דומה?

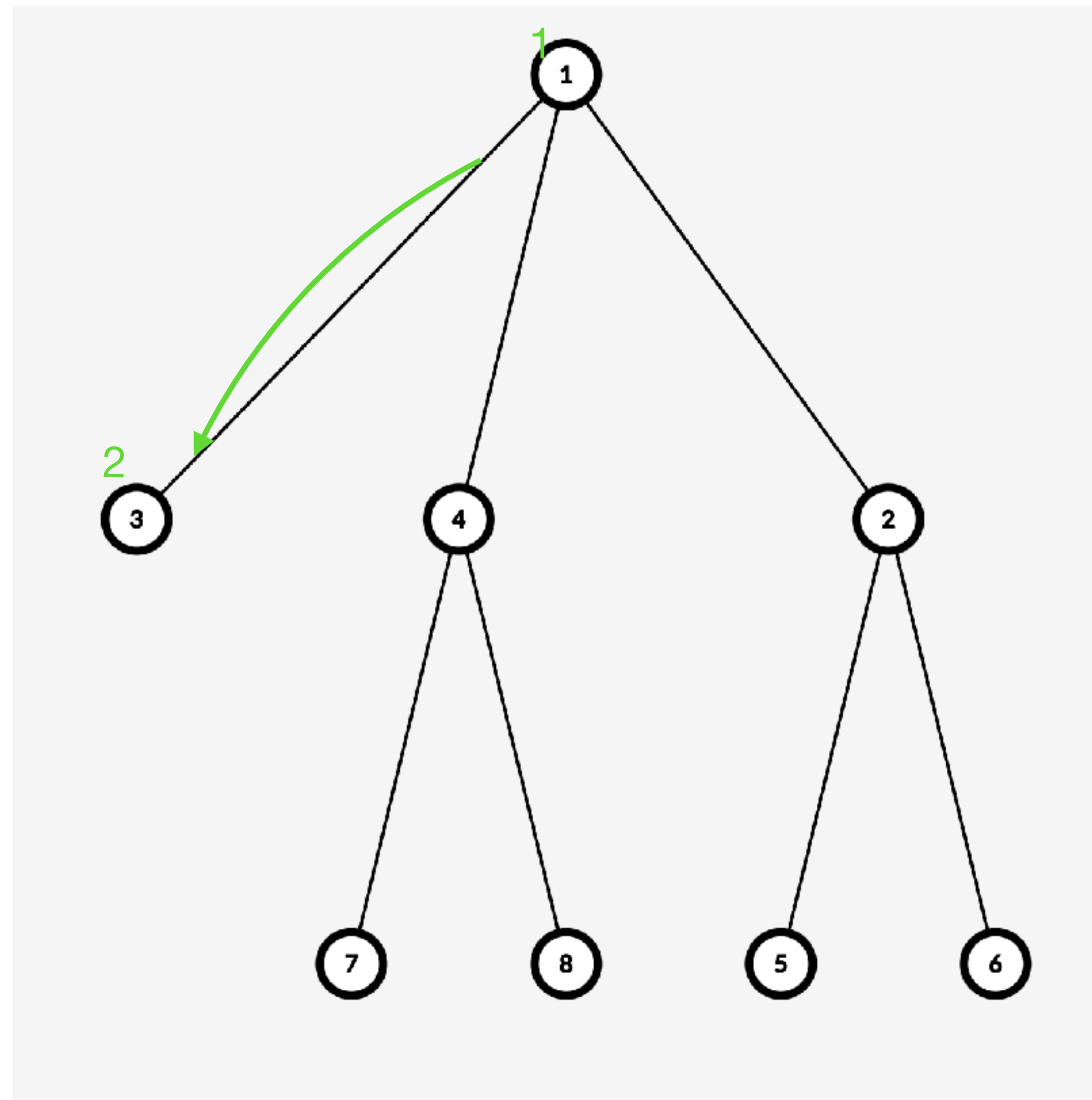
דוגמת הרצה לDFS

call: DFS(1)

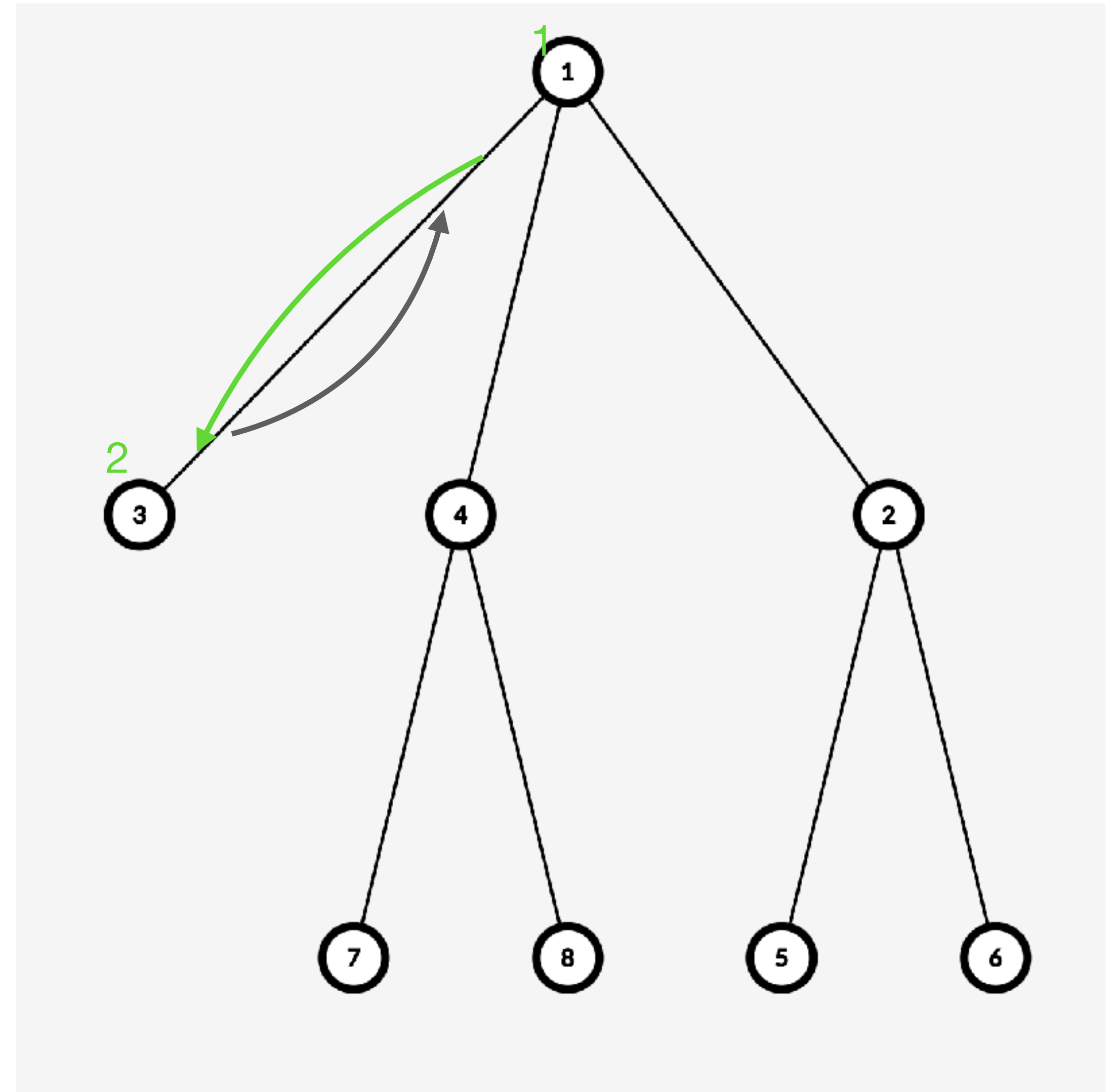
דוגמת הרצה לDFS

call: DFS(1)

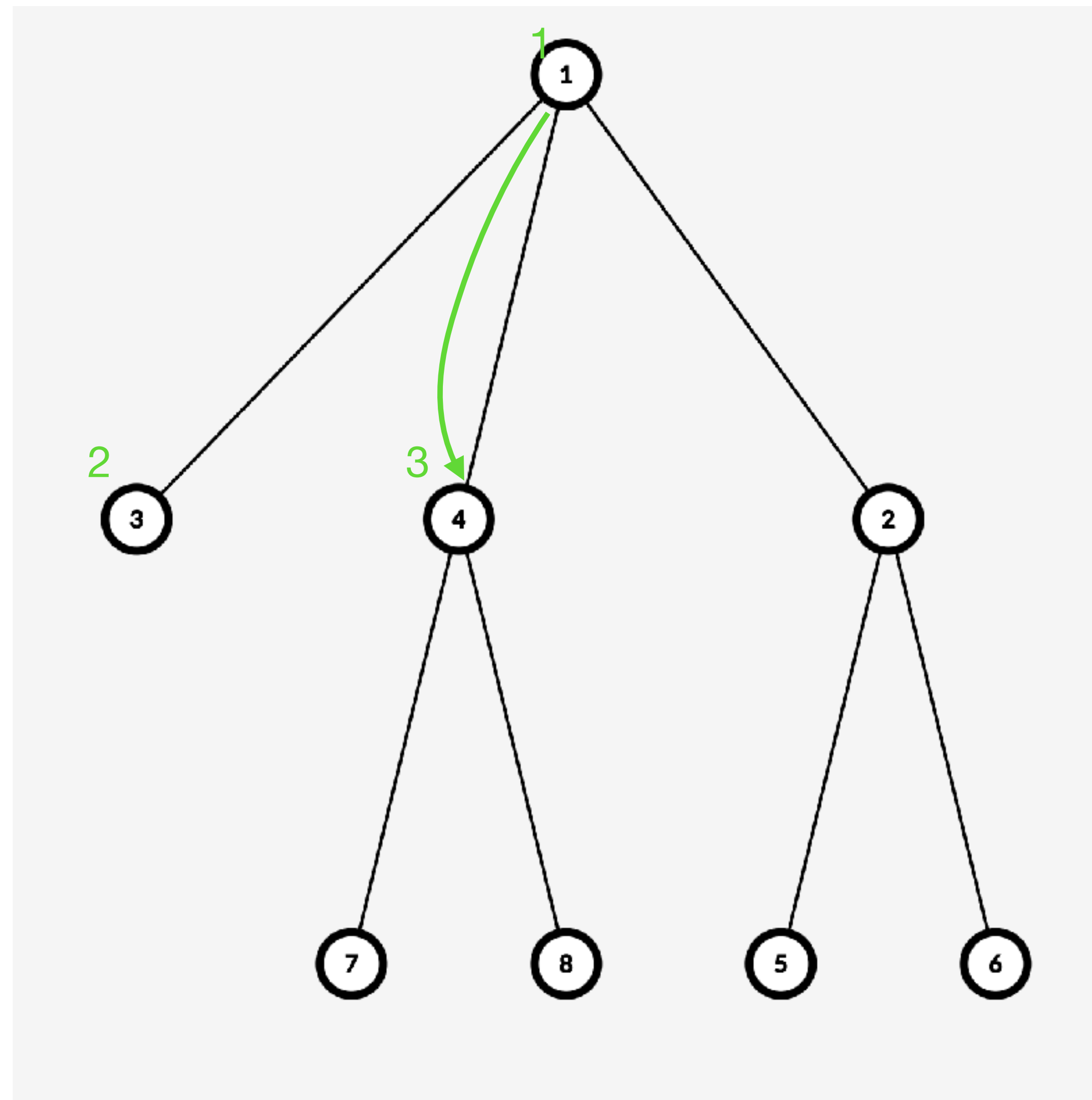
דוגמת הרצה לDFS

call: DFS(1)

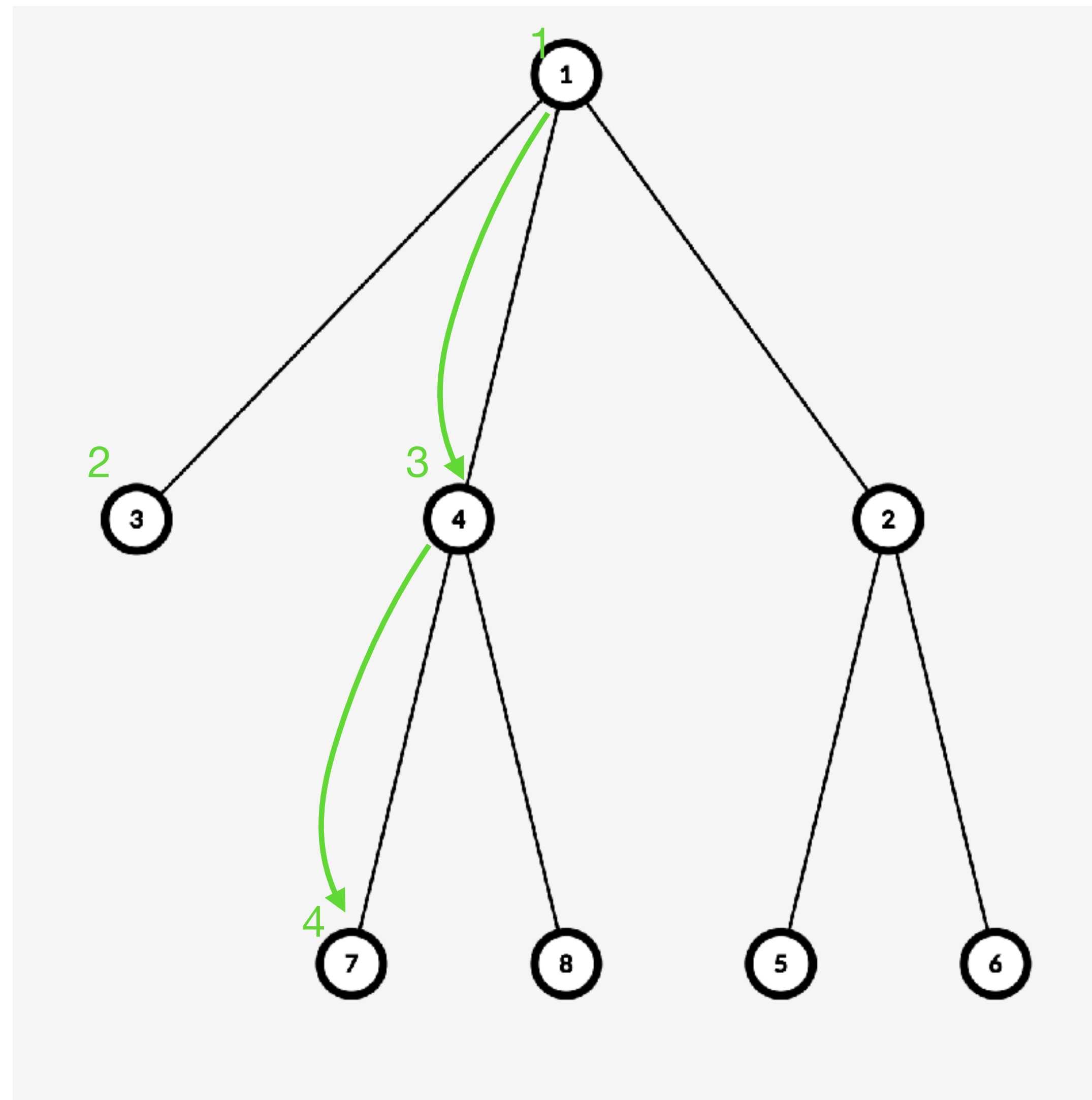
דוגמת הרצה לDFS

call: DFS(1)

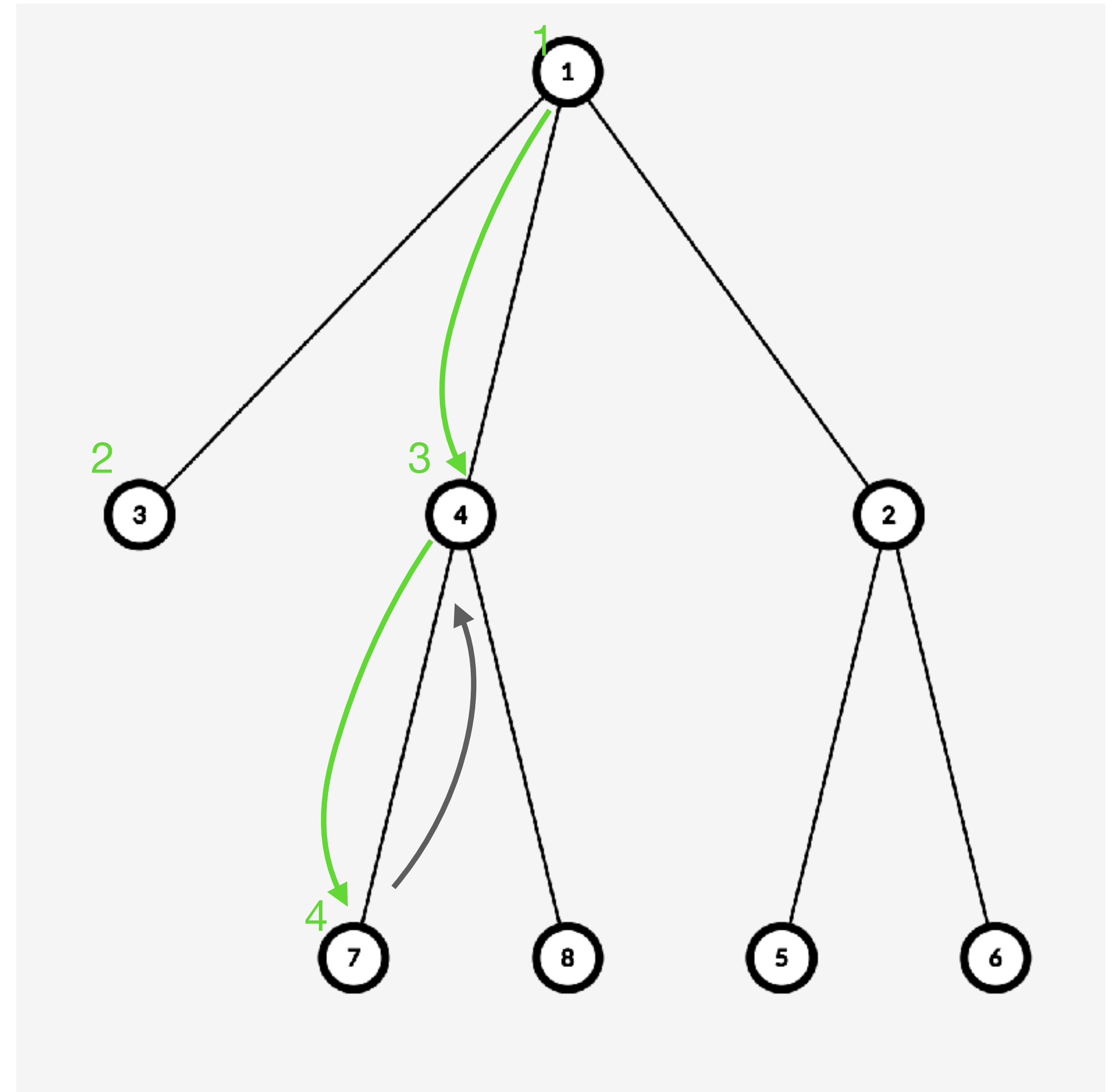
דוגמת הרצה לDFS

call: DFS(1)

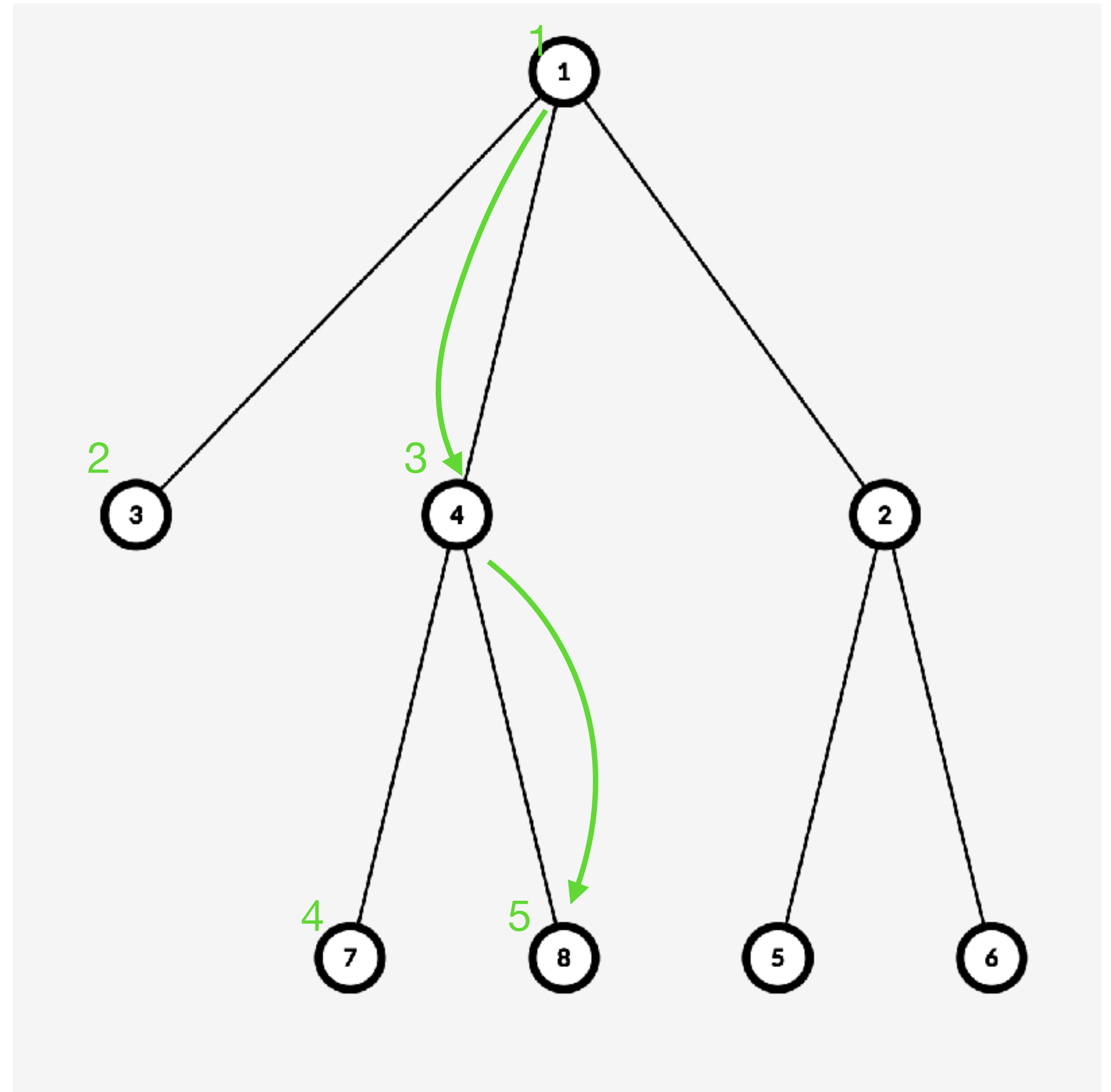
דוגמת הרצה לDFS

call: DFS(1)

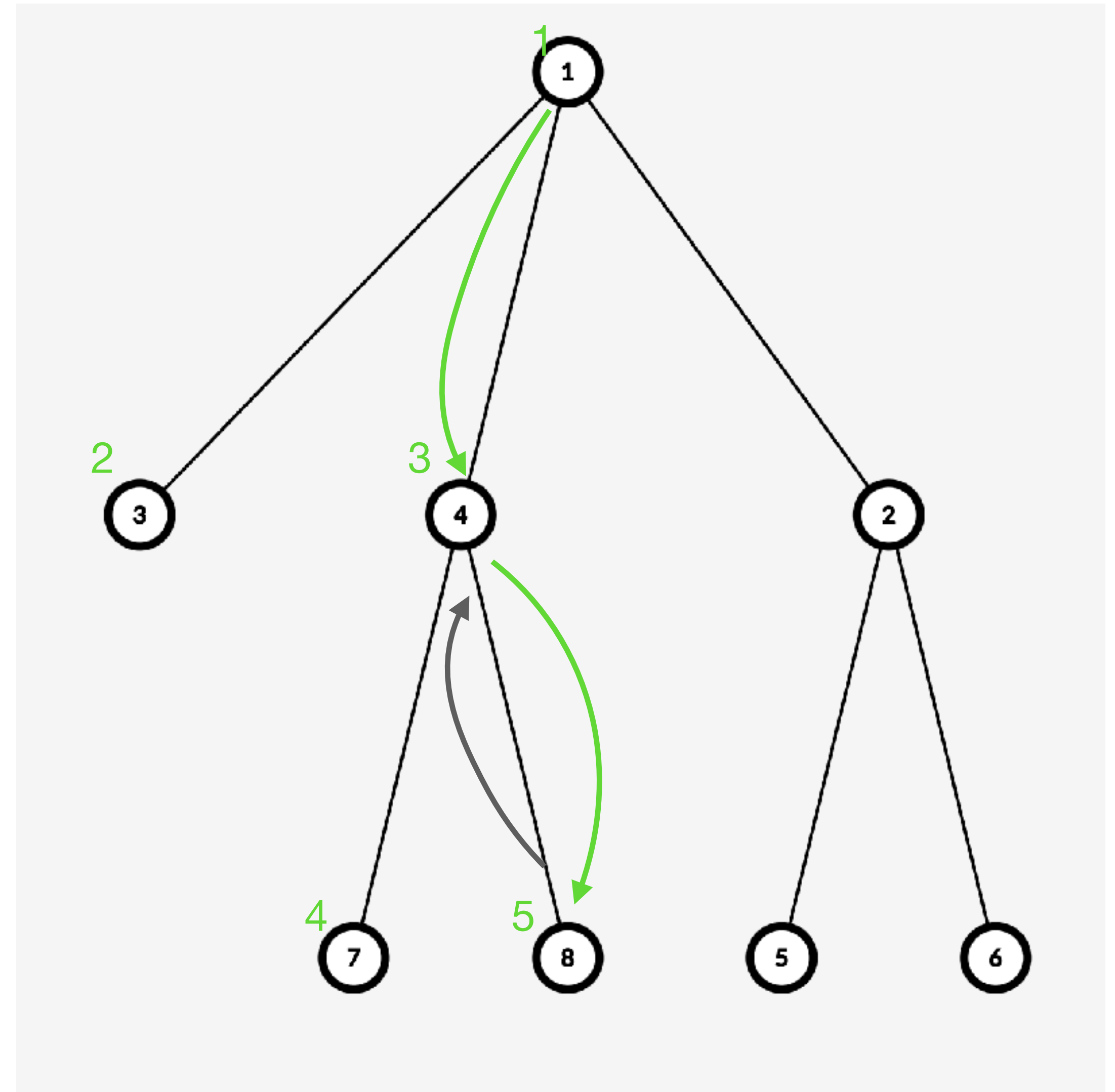
דוגמת הרצה לDFS

call: DFS(1)

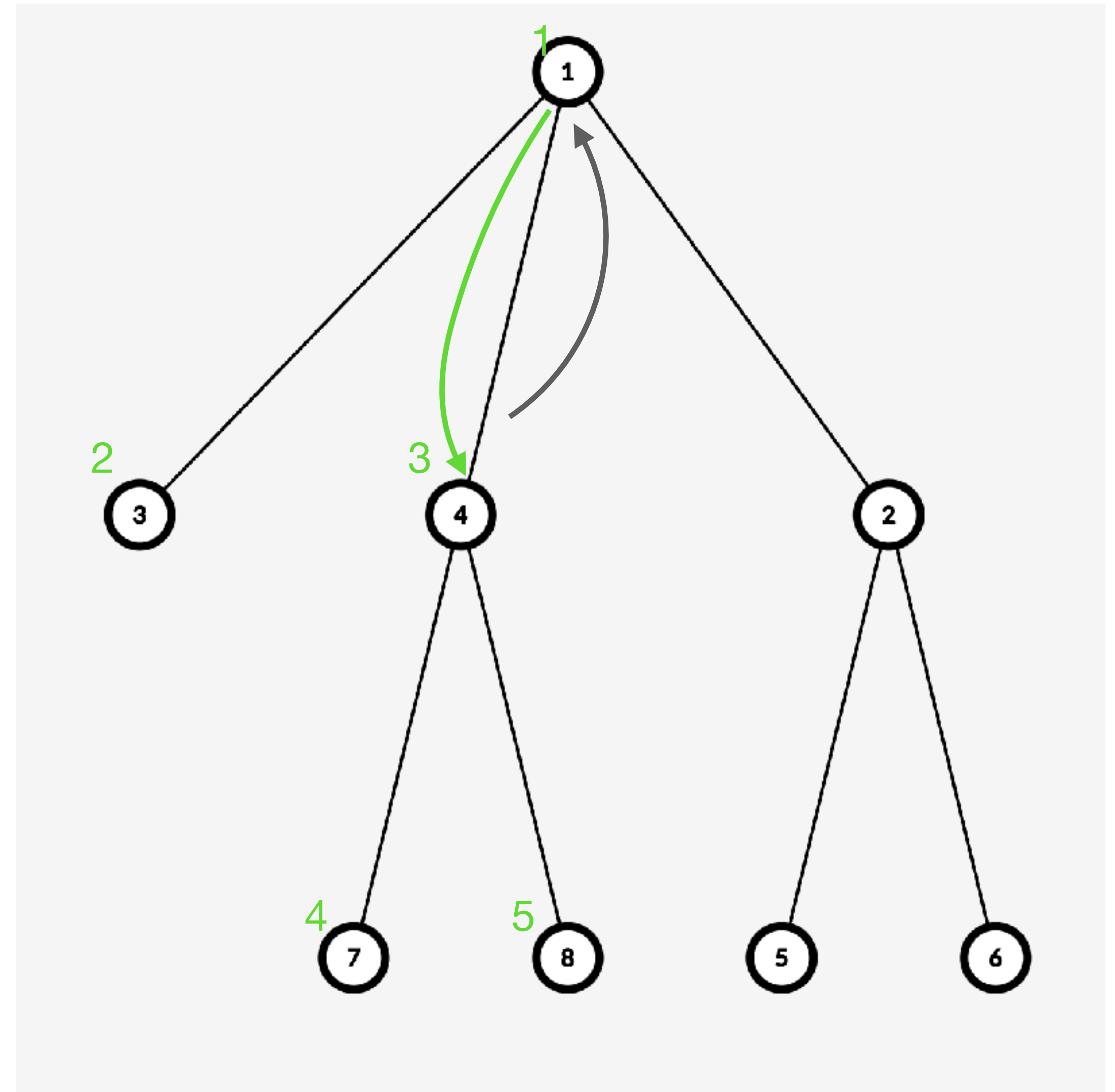
דוגמת הרצה לDFS

call: DFS(1)

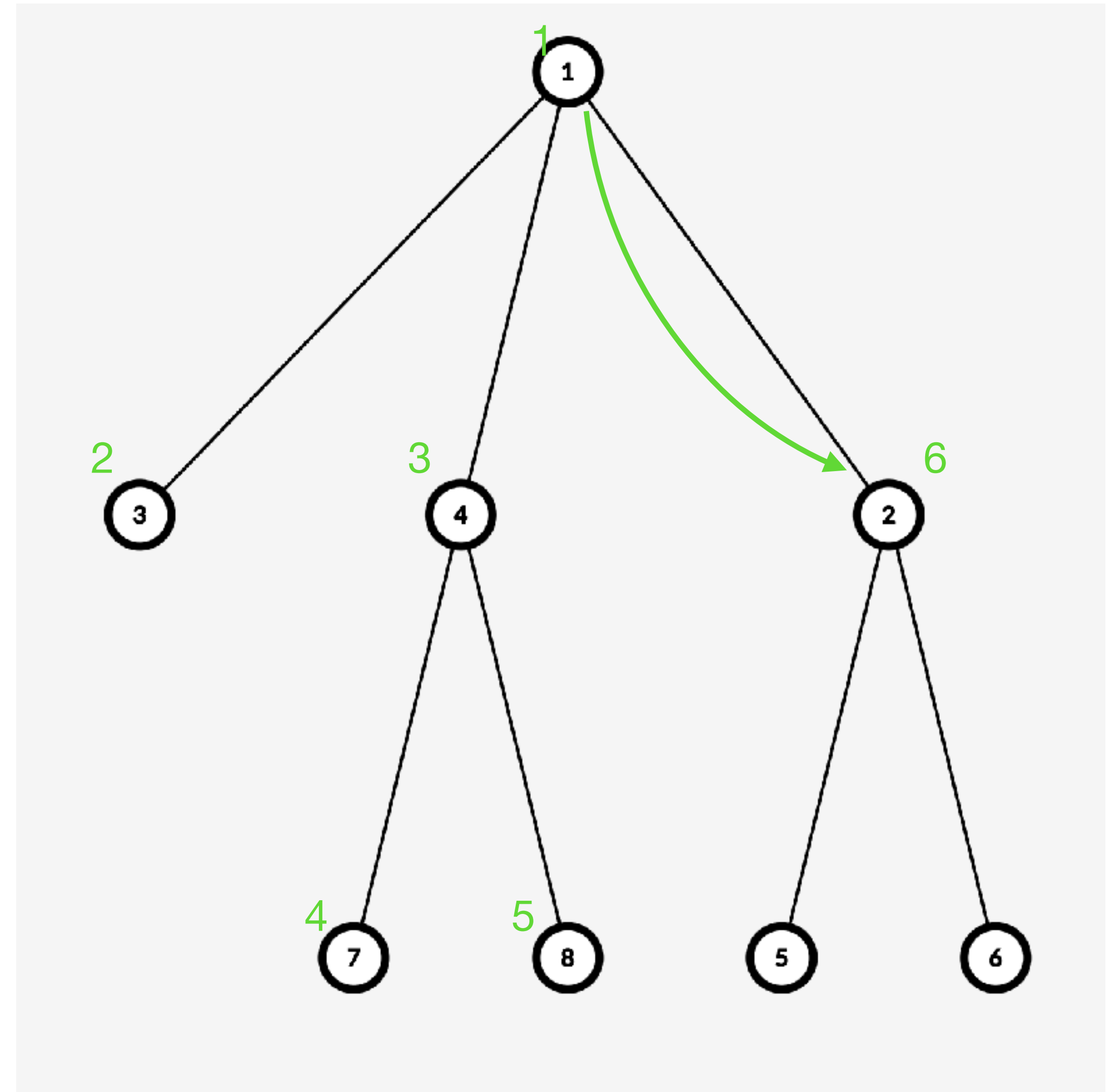
דוגמת הרצה לDFS

call: DFS(1)

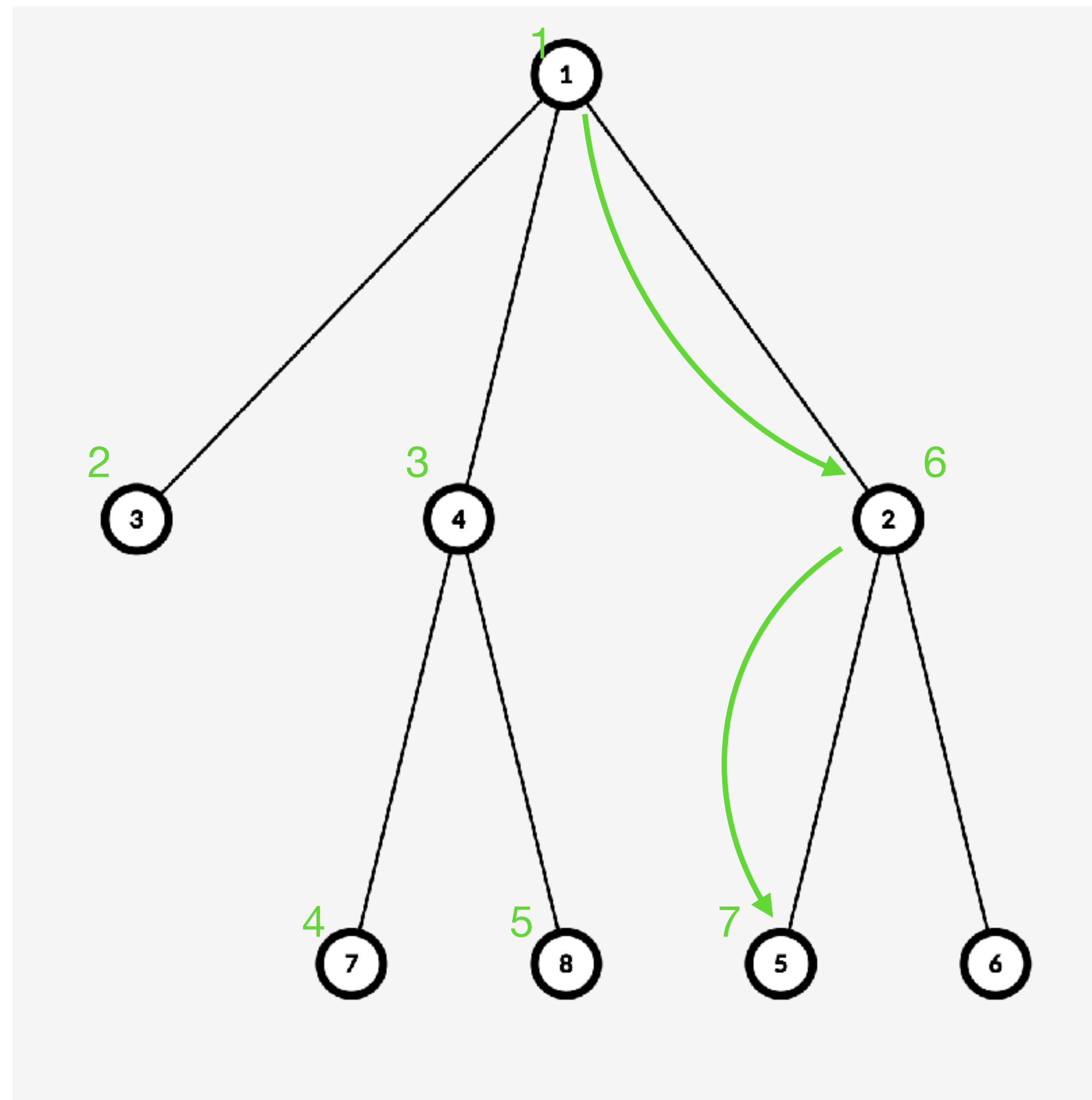
דוגמת הרצה לDFS

call: DFS(1)

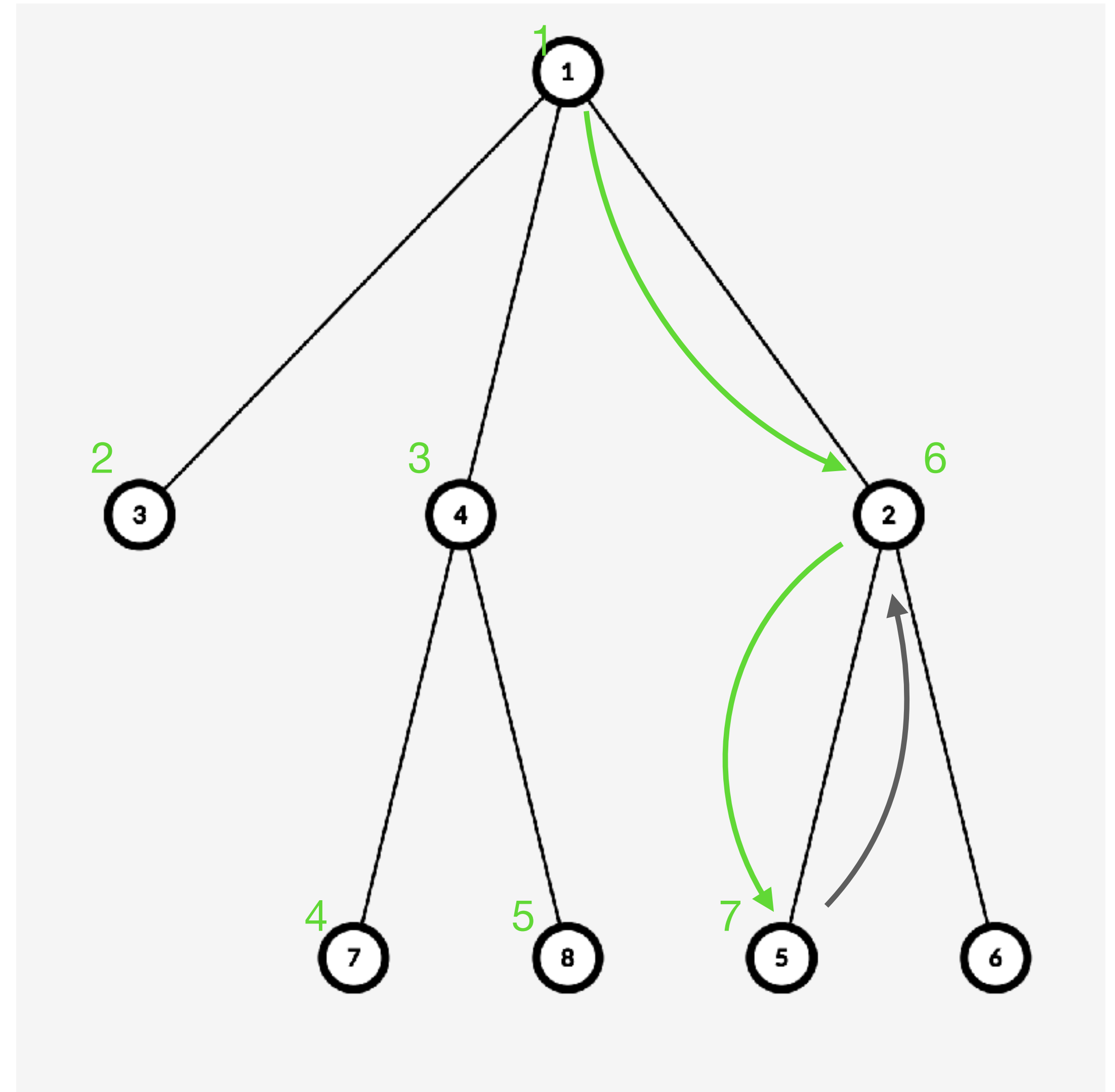
דוגמת הרצה לDFS

call: DFS(1)

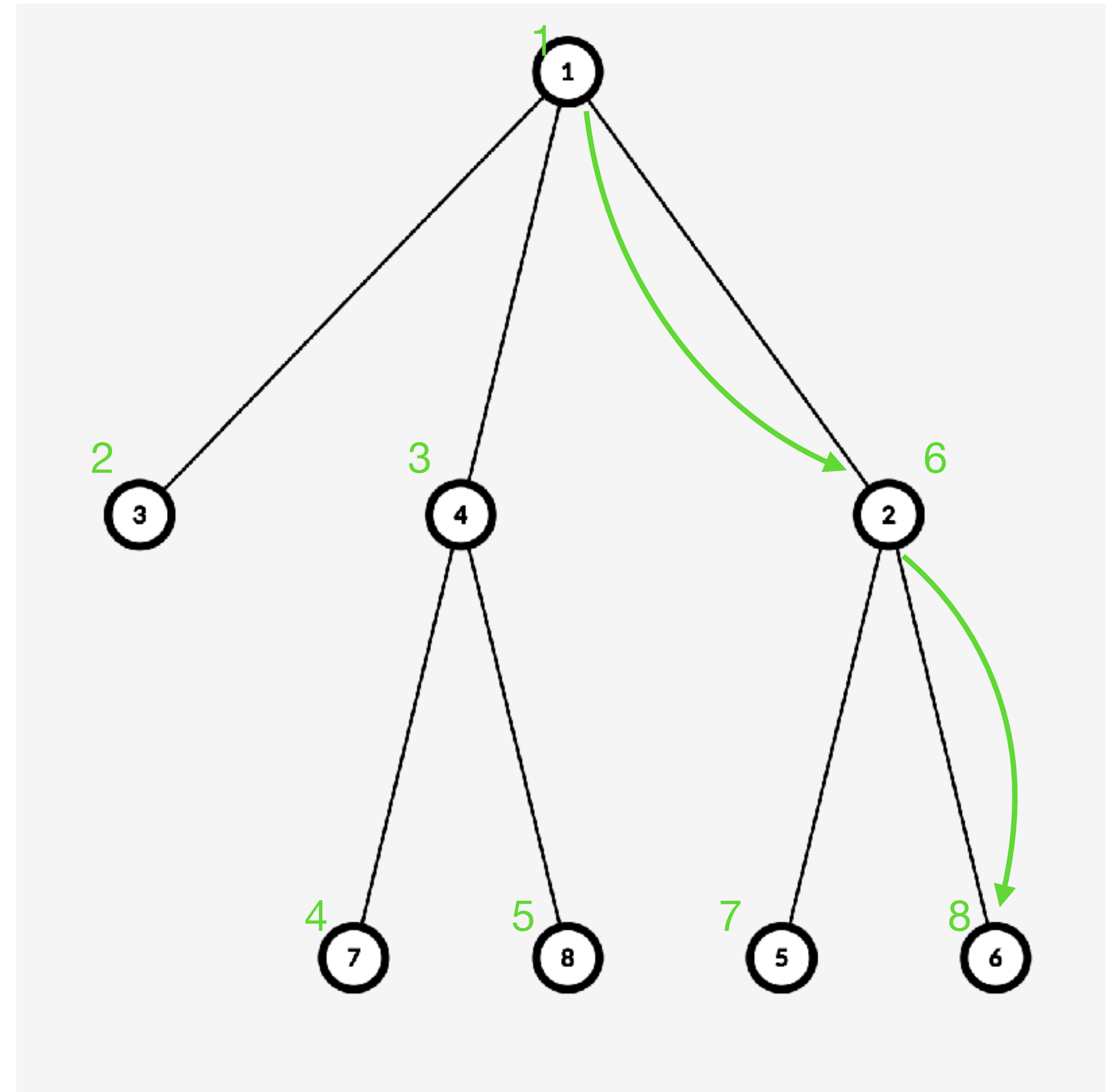
דוגמת הרצה לDFS

call: DFS(1)

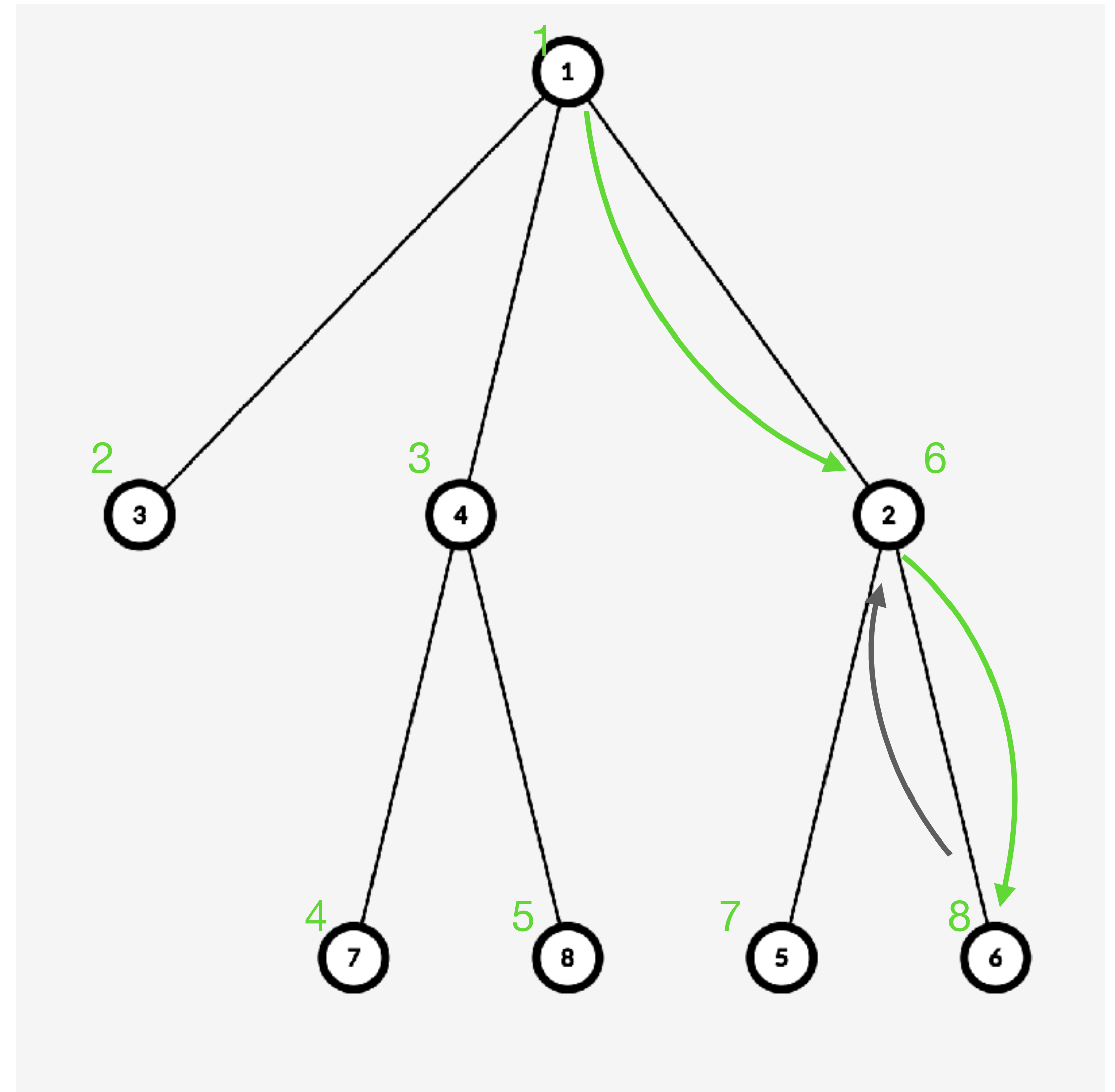
דוגמת הרצה לDFS

call: DFS(1)

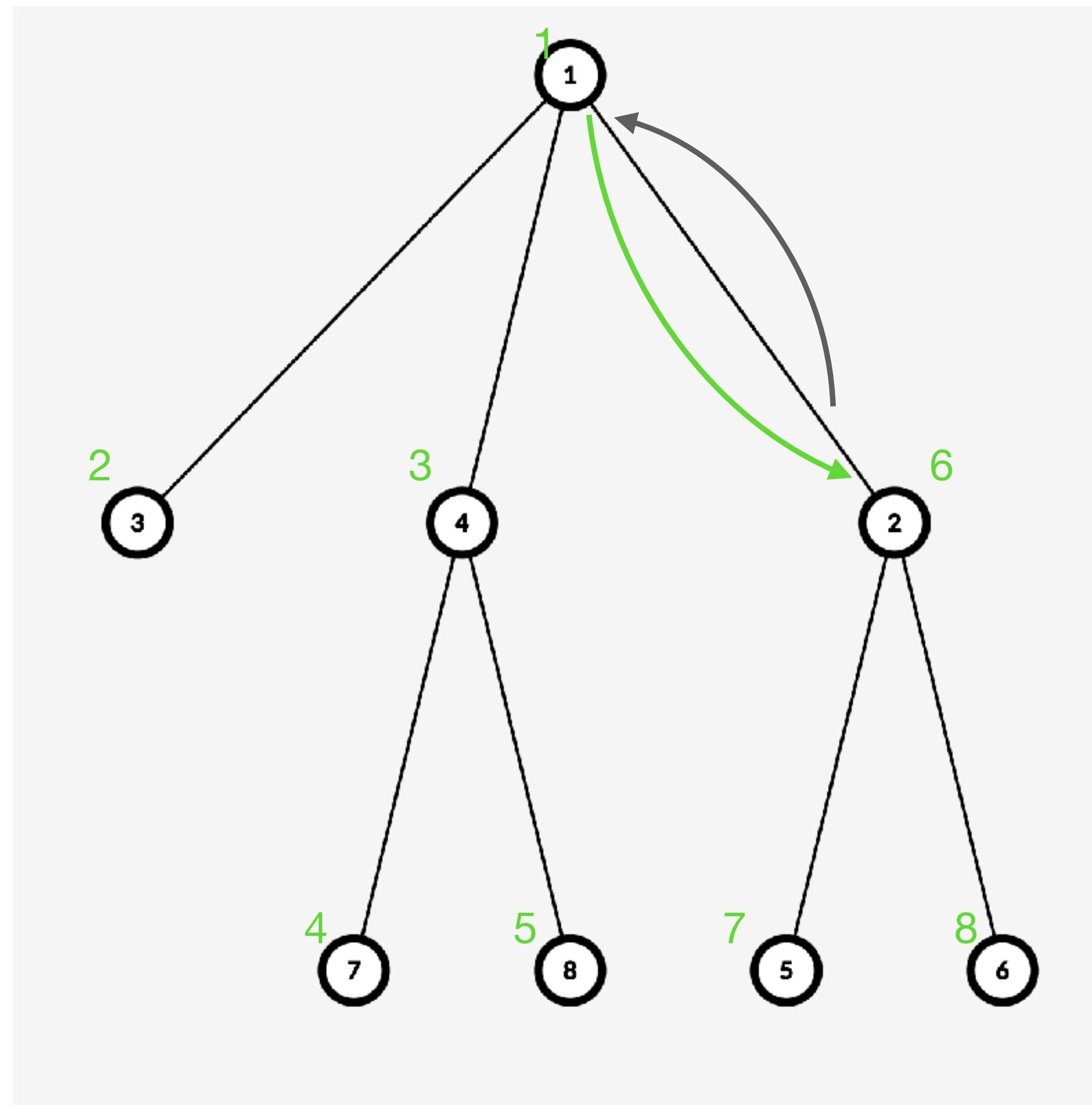
דוגמת הרצה לDFS

call: DFS(1)

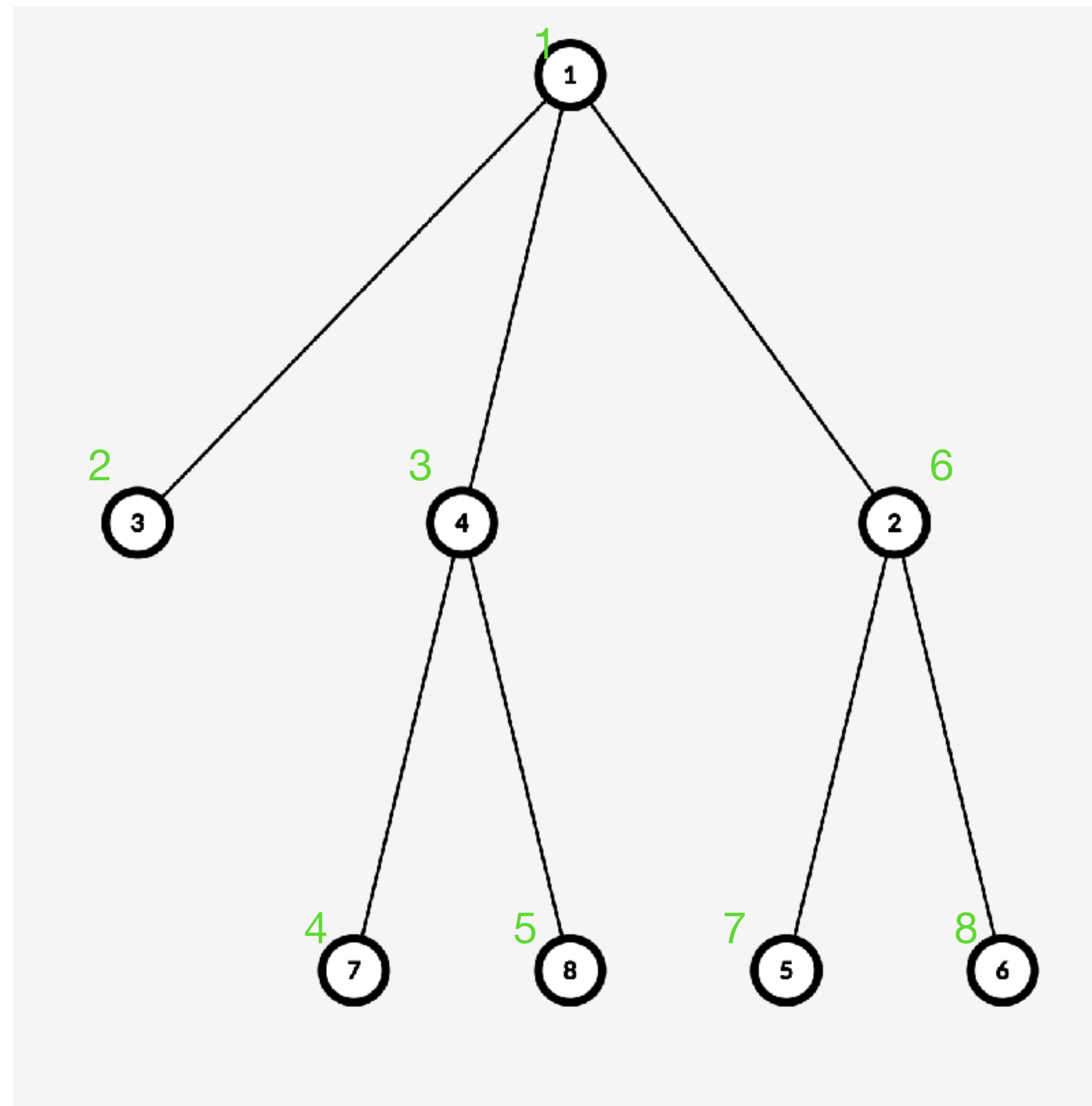
דוגמת הרצה לDFS

call: DFS(1)

דוגמת הרצה לDFS

DONE!

- לפי שיטת המספור נוכל לגלות דברים שונים על הגרף שלנו. בדוגמה שראינו המספור היה לפי סדר הופעה ו(לפחות) כרגע לא אומר לנו הרבה
- בהמשך נראה מספר שימושים לDFS, כגון מציאת רכיבי קשירות

מימוש ראשוני לDFS

בעיות במימוש:

- מסריח בטירוף
- לא נוח

```
vector<vector<int>> graph;

vector<int> DFS(int start) {
    stack<int> s;
    s.push(start);

    int time = 1;
    vector<int> visit_time(graph.size(), 0);

    while(!s.empty()) {
        int u = s.top();
        s.pop();
        if(!visit_time[u]) { // did not visit u already
            visit_time[u] = time++; // discovered u
            for(auto &v: graph[u]) s.push(v);
        }
    }

    return visit_time;
}
```

נזכר שכאשר קוראים לפונקציה
רקורסיבית יש מחסנית קריאה. הבא
ננצל אותה!

מימוש רשמי לDFS

```
vector<vector<int>> graph;
int time = 1;
int in_time[maxn] = {0};
int out_time[maxn] = {0};

void DFS(int u) {
    if(in_time[u]) return; // already visited u

    in_time[u] = time++;
    for(auto &v : graph[u]) DFS(v);
    out_time[u] = time++;
}
```

שימושים לDFS

- מציאת רכיבי קשירות
- מיון טופולוגי
- מציאת גשרים בגרף
- בדיקת דו-צדדיות
- **ועוד!**

שימושים לDFS

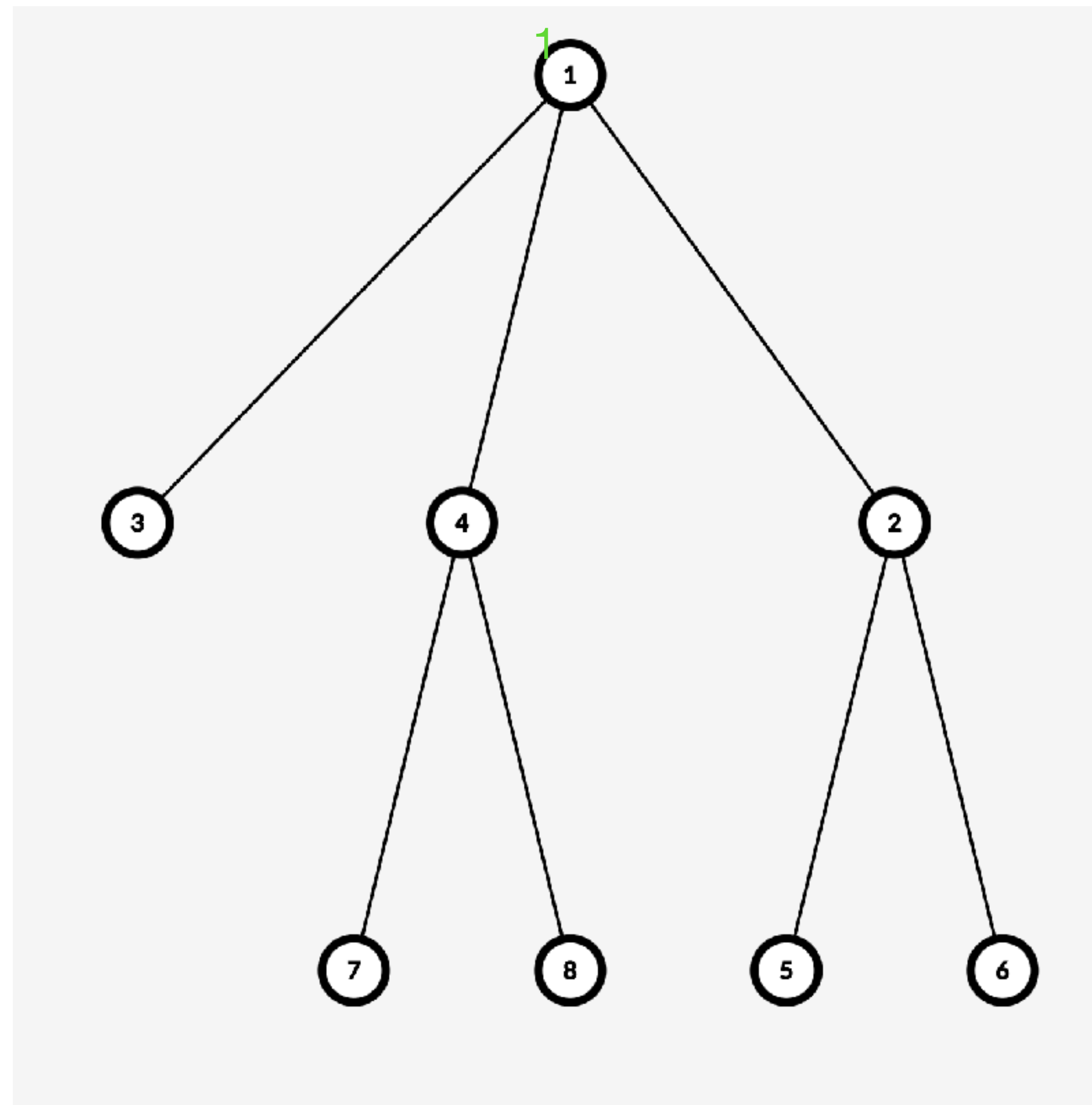
- מציאת רכיבי קשירות
- מיון טופולוגי
- מציאת גשרים בגרף
- בדיקת דו-צדדיות
- **ועוד!**
- נלמד מה מושגים אלו אומרים בהמשך

אלגוריתם - BFS

- חיפוש לרוחב (breadth first search) בגרף
- בביקור מסויים בצומת, נסמן שביקרנו אותו ("נכנסו אליו"), ואז נעבור לכל הצמתים האחרים שברמה שלו
- בכל שלב נחפש לרוחב (נכנס לכל הבנים באותה הרמה), ואחרי זה לעומק (נכנס לרמה הבא)
- נשמור מחסנית ובכל פעם שנכנס לבן חדש נוסיף אותו לתוב, וכשנסיים איתו נוציא אותו

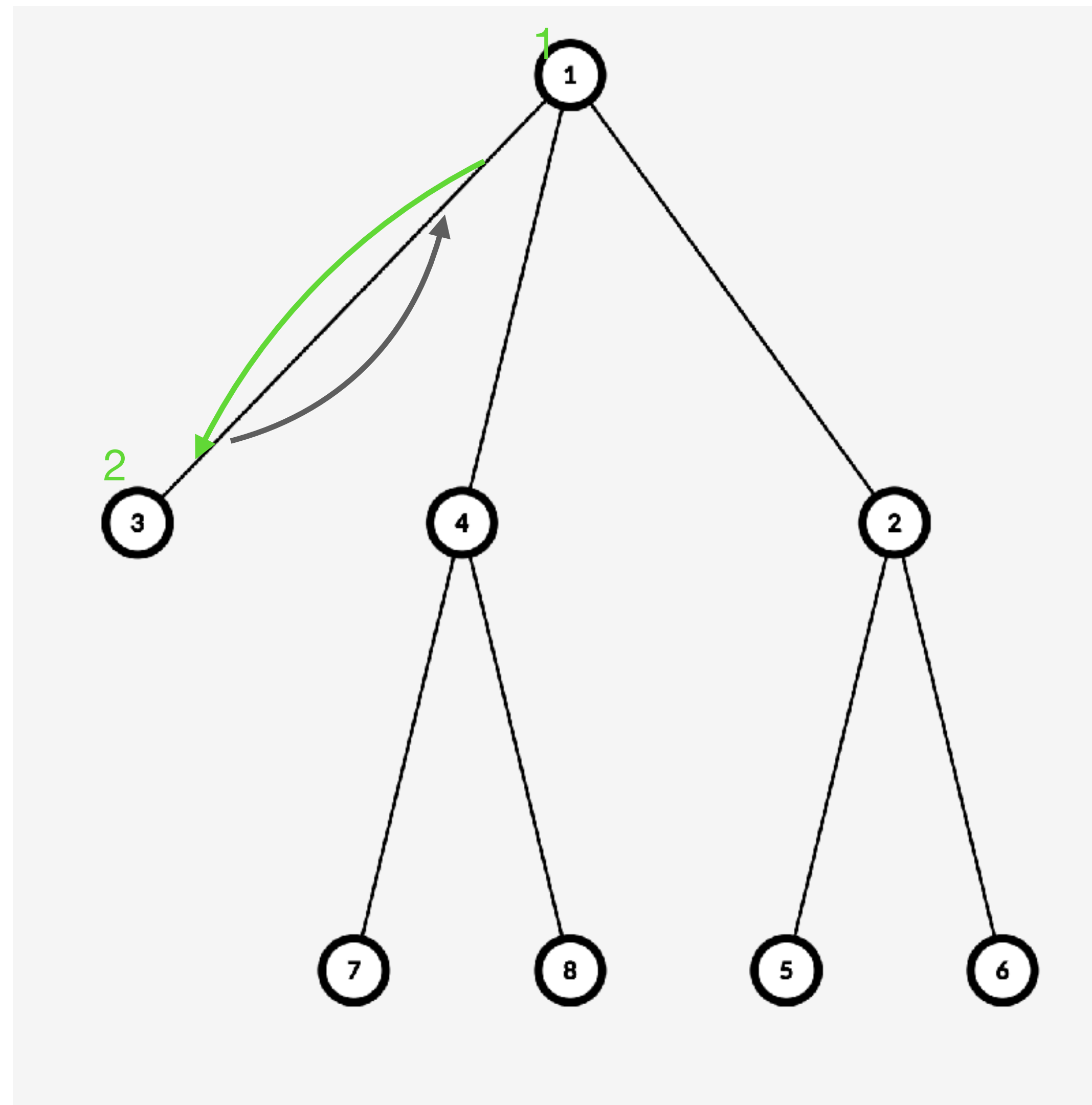
דוגמת הרצה ל-BFS

call: BFS(1)

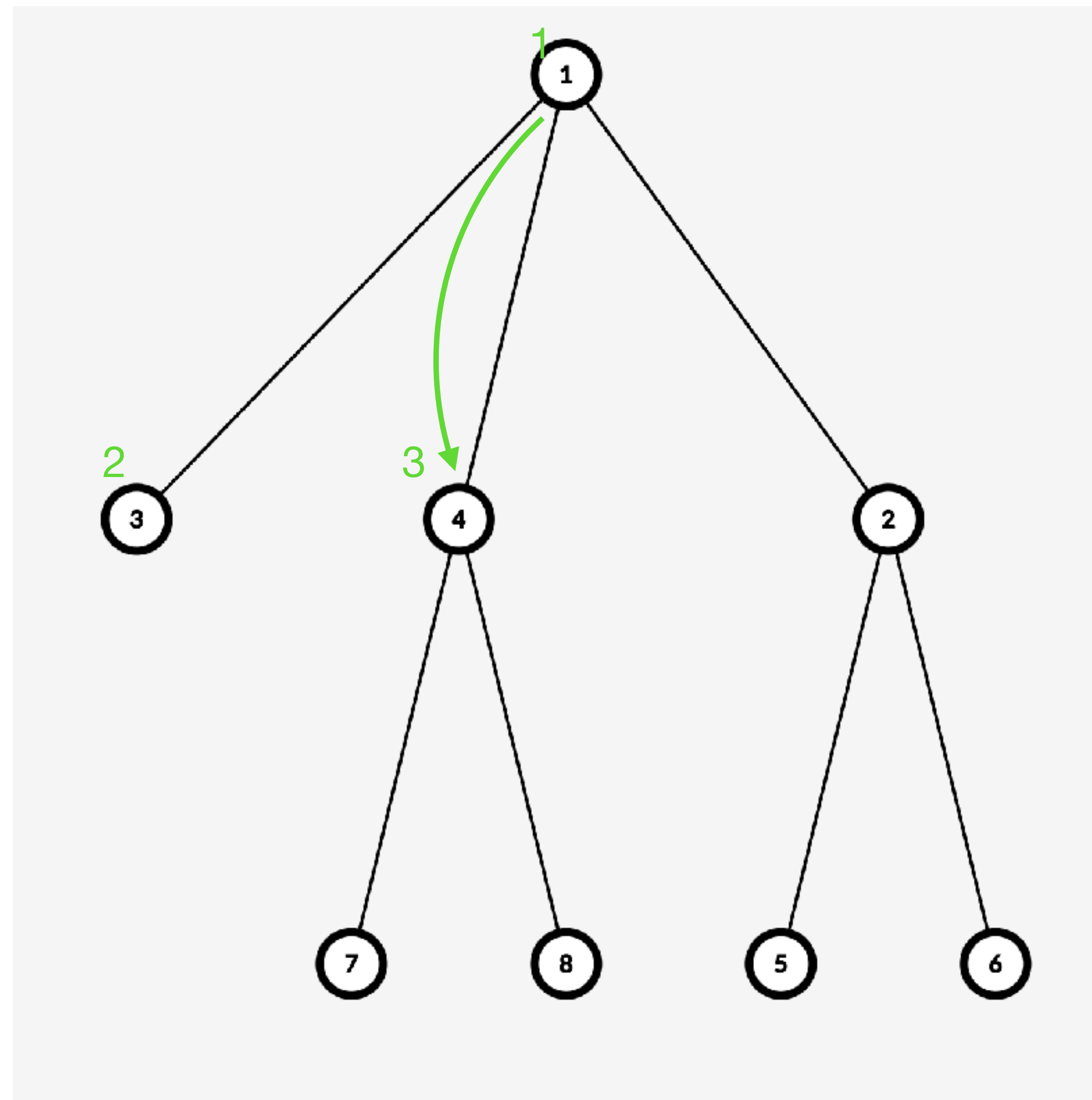
דוגמת הרצה ל-BFS

call: BFS(1)

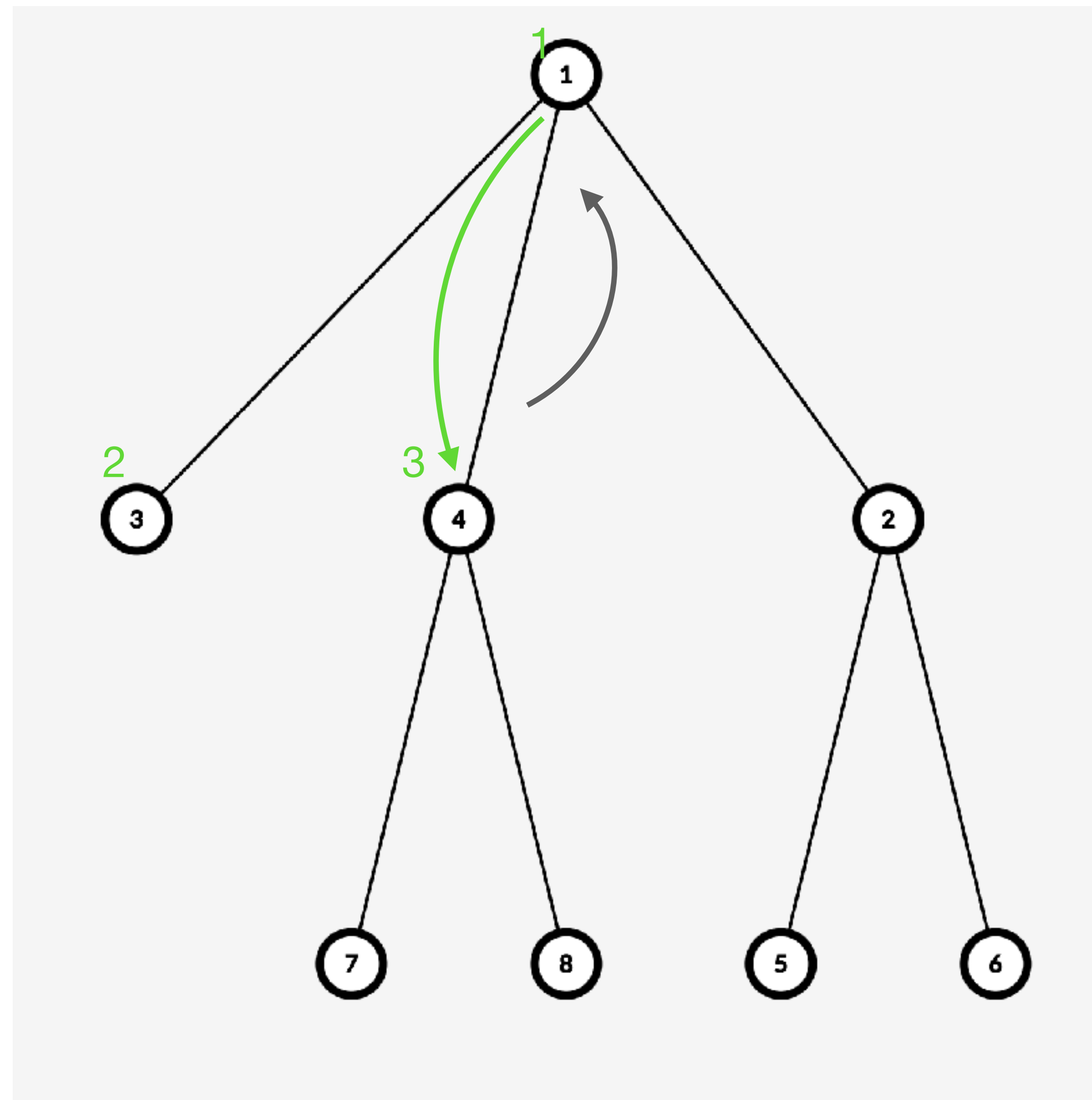
דוגמת הרצה ל-BFS

call: BFS(1)

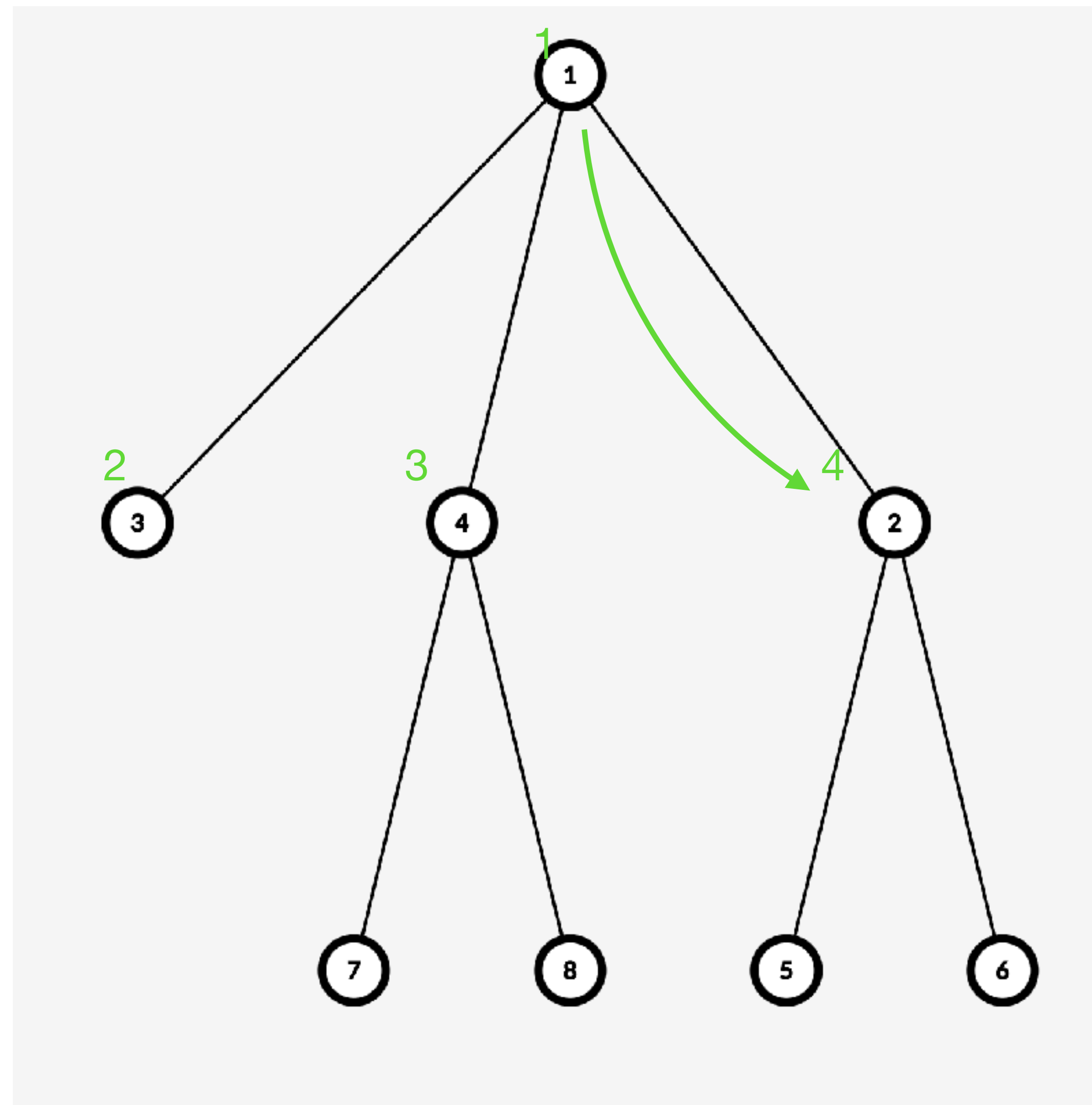
דוגמת הרצה ל-BFS

call: BFS(1)

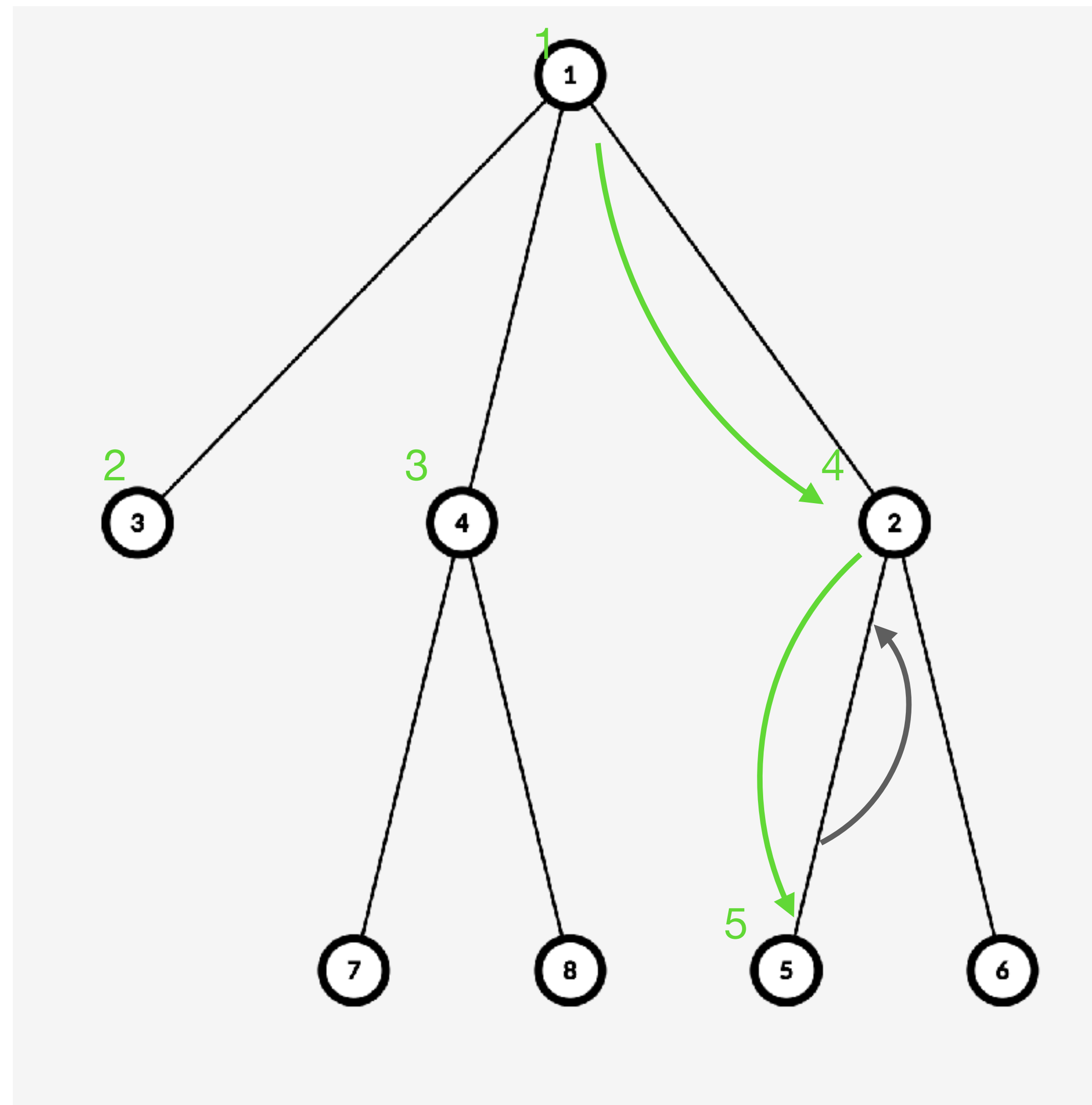
דוגמת הרצה ל-BFS

call: BFS(1)

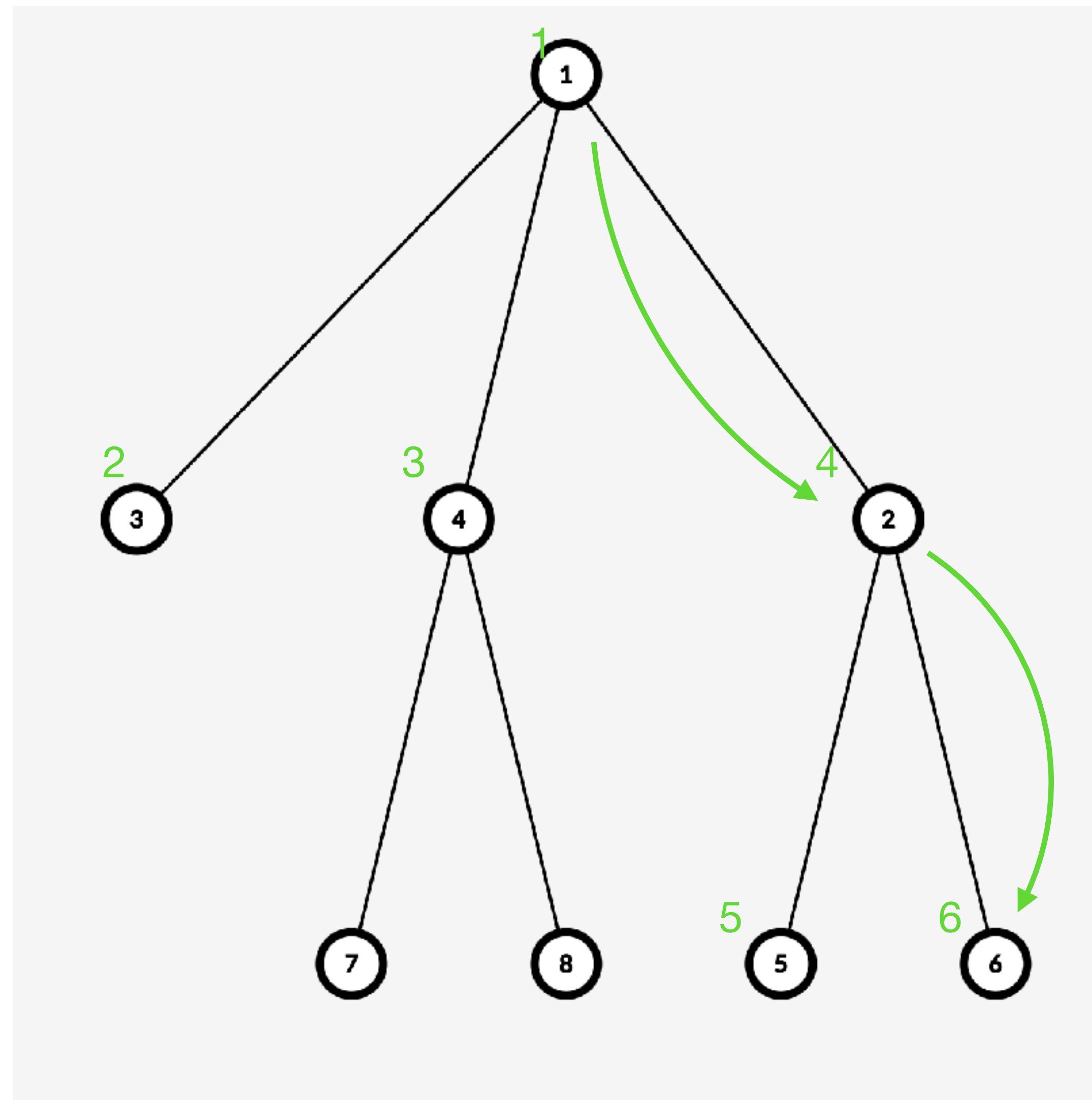
דוגמת הרצה ל-BFS

call: BFS(1)

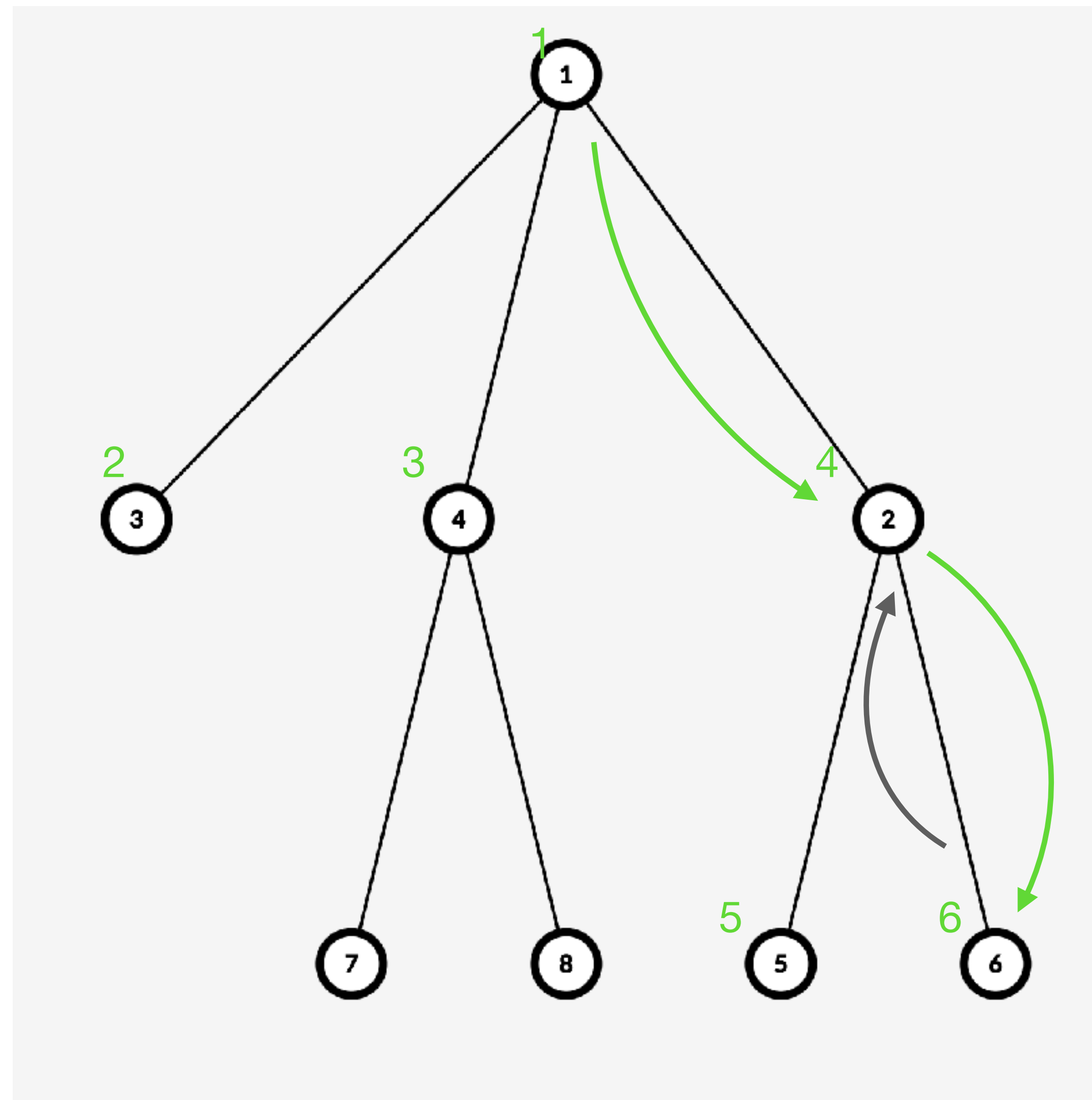
דוגמת הרצה ל-BFS

call: BFS(1)

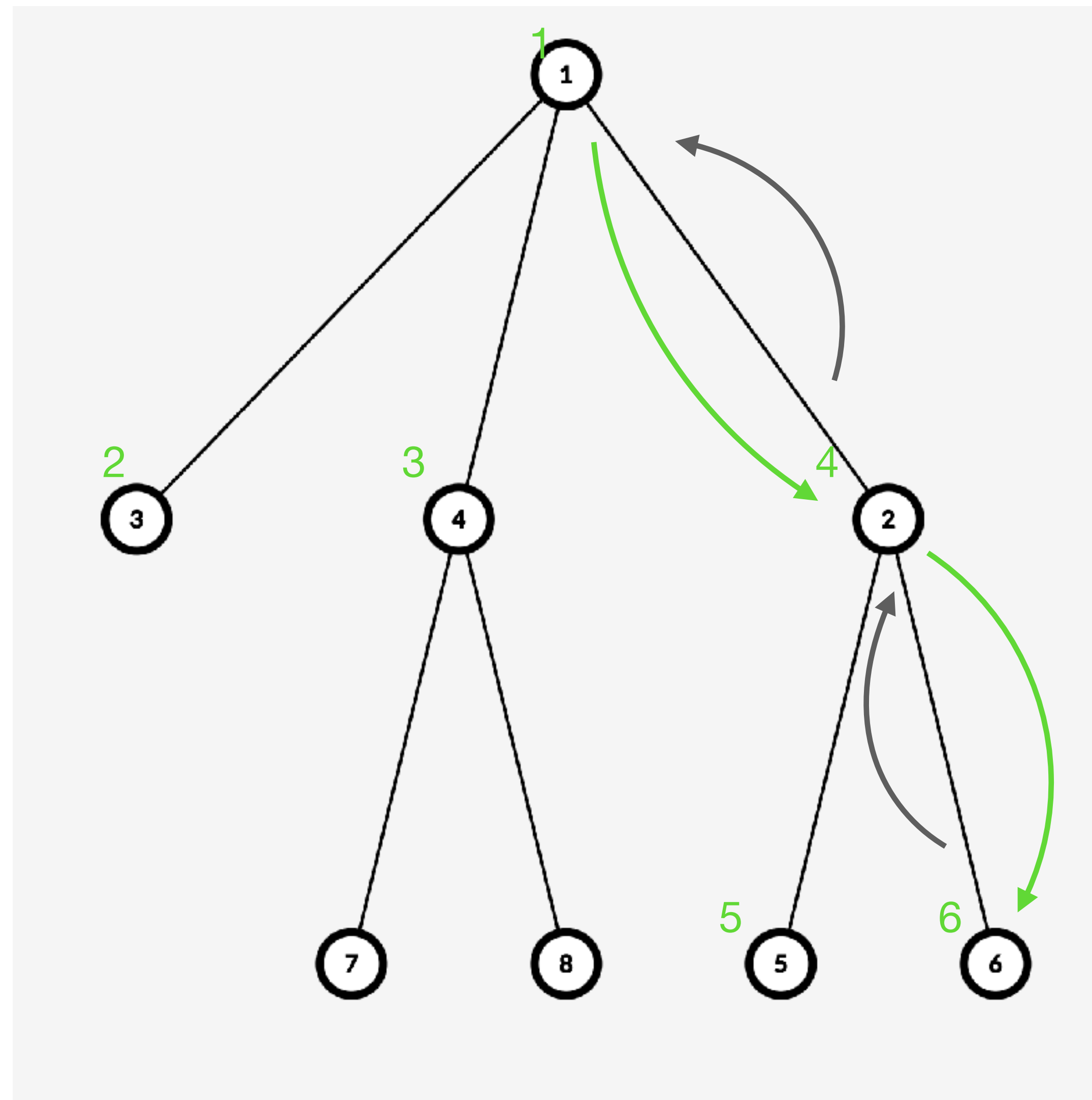
דוגמת הרצה ל-BFS

call: BFS(1)

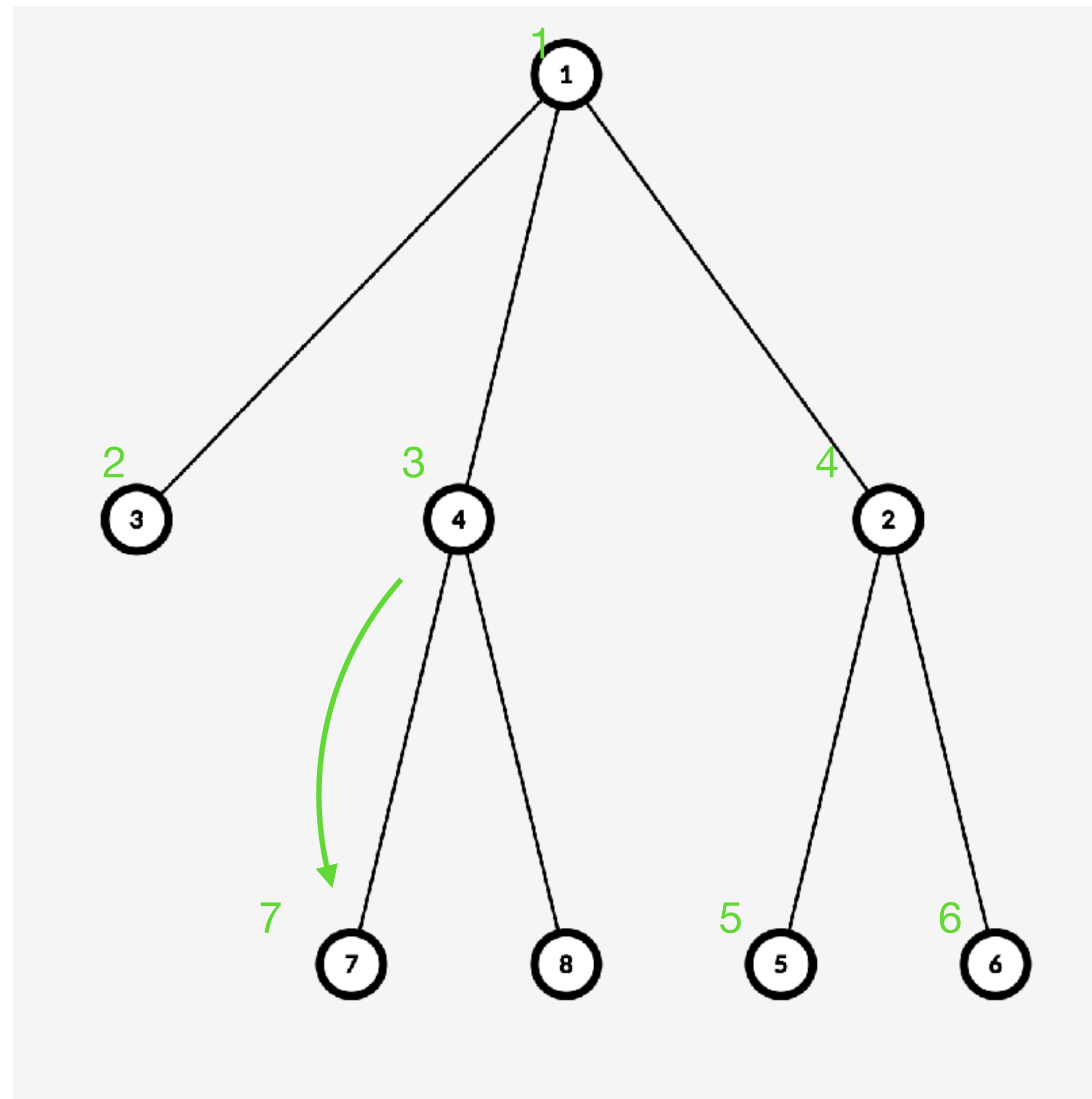
דוגמת הרצה ל-BFS

call: BFS(1)

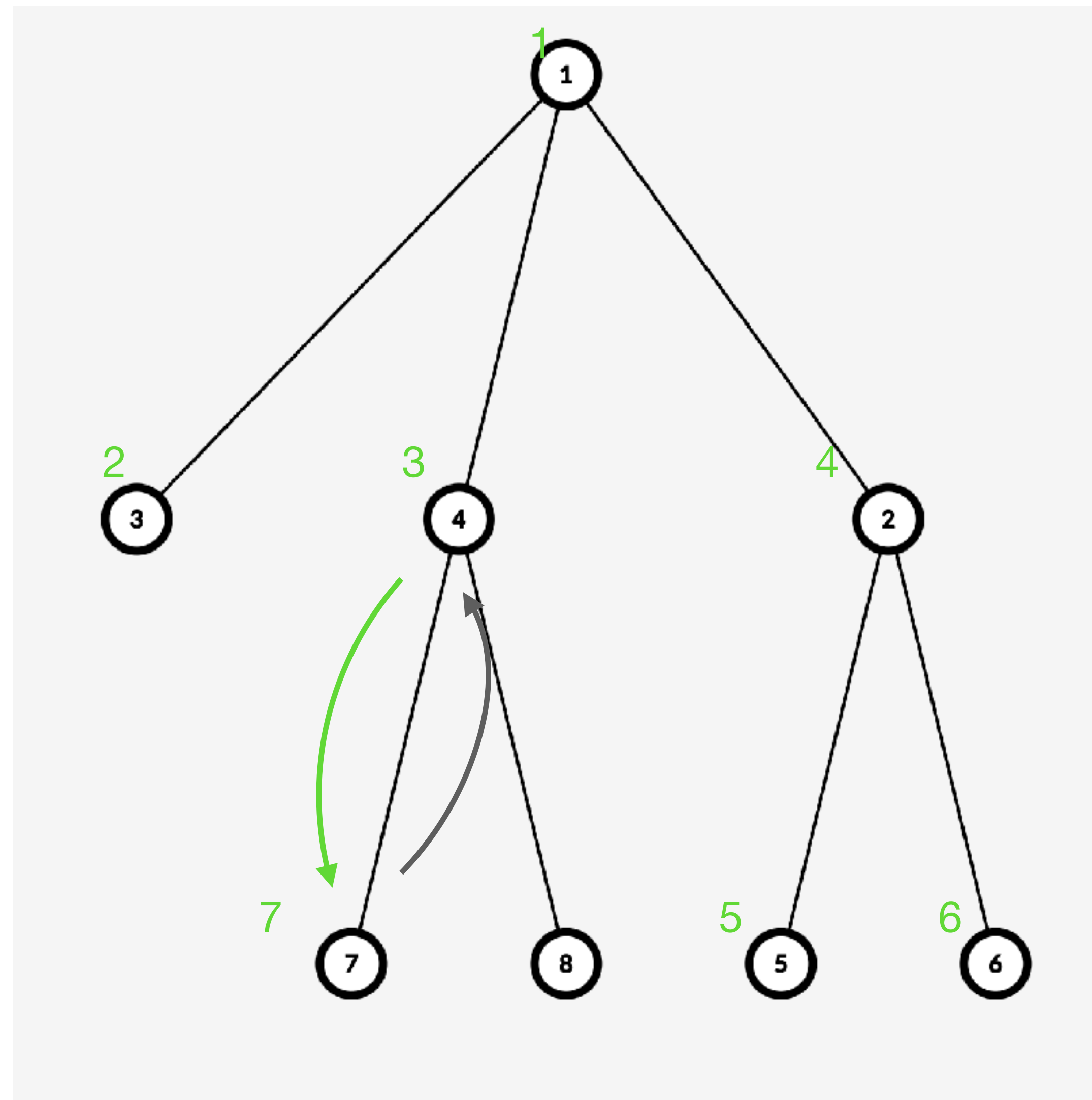
דוגמת הרצה ל-BFS

call: BFS(1)

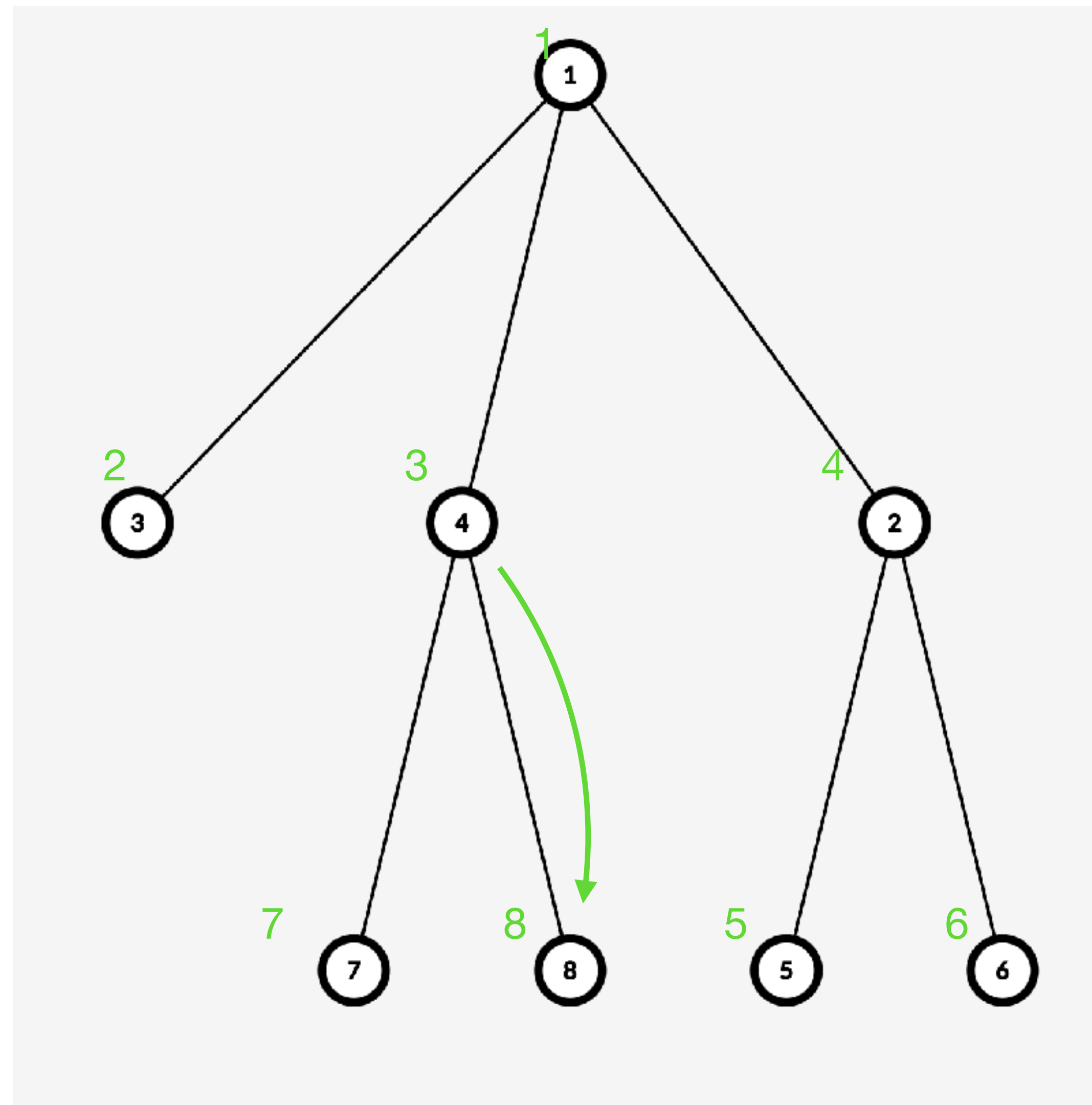
דוגמת הרצה ל-BFS

call: BFS(1)

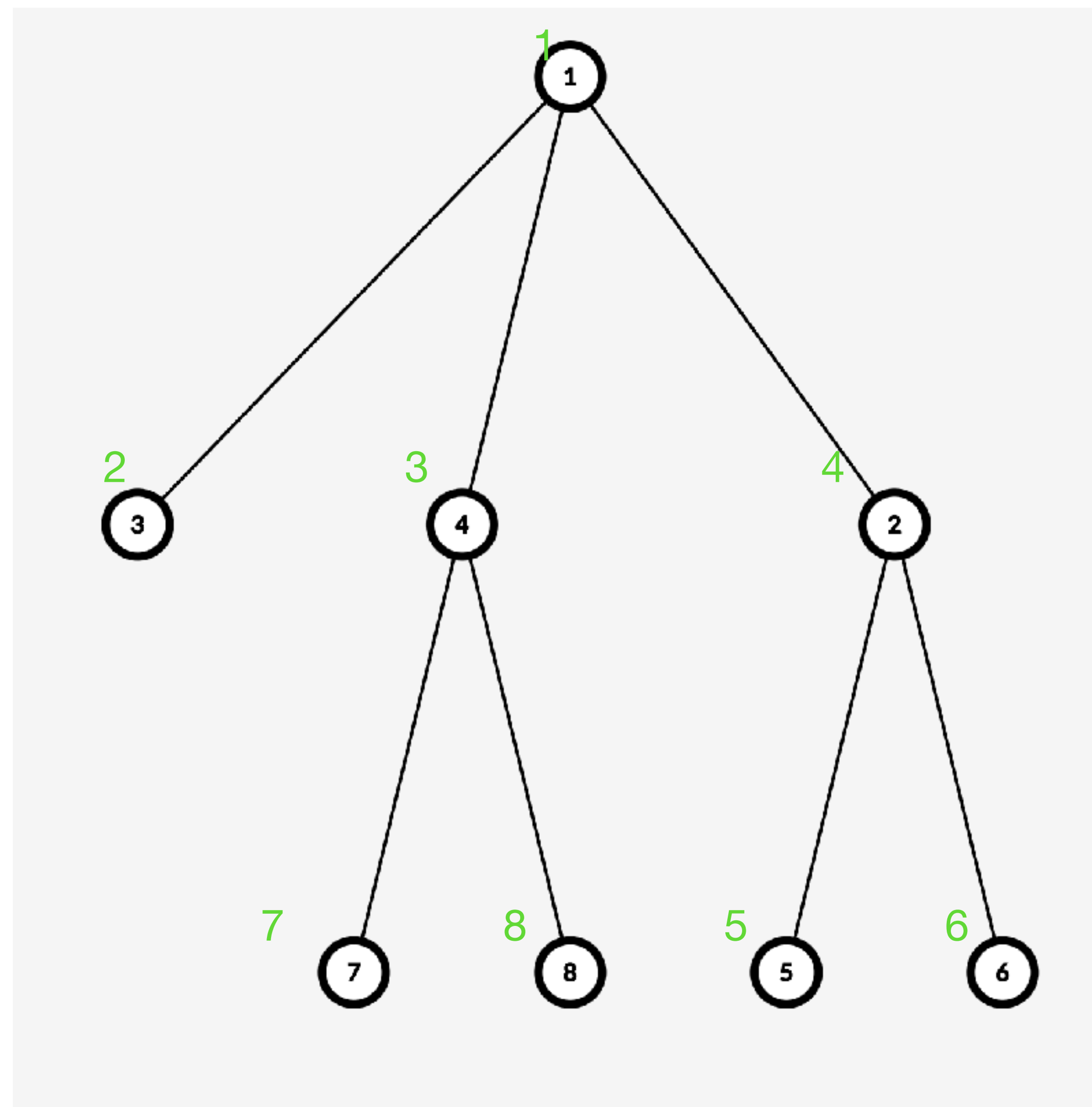
דוגמת הרצה ל-BFS

call: BFS(1)

דוגמת הרצה ל-BFS

DONE:
distances = {0,1,1,1,2,2,2,2}

- מאפשר בקלות למצוא את המרחקים (במספר הקשתות) מהצומת ההתחלתית
- בהמשך נראה הרחבה לBFS אשר מטפלת ביותר מקרים
- מימוש פחות נחמד מDFS):

מימוש רשמי לBFS

```
vector<int> bfs(int source) {
    queue<int> q;
    vector<int> distances(n, 0); // distances[i] == distance(i, source)
    vector<bool> visited(n, false);
    q.push(source);
    visited[source] = true;

    while(!q.empty()) {
        int u = q.front();
        q.pop();
        for(auto v : graph[u]) {
            if(!visited[v]) {
                visited[v] = true;
                distances[v] = distances[u] + 1;
                q.push(v);
            }
        }
    }

    return distances;
}
```

חימוש רשמי לBFS

```
vector<int> bfs(int source) {  
    queue<int> q;  
    vector<int> distances(n, 0);  
    vector<bool> visited(n, false);  
    q.push(source);  
    visited[source] = true;
```

```
    while(!q.empty()) {  
        int u = q.front();  
        q.pop();  
        for(auto v : graph[u]) {  
            if(!visited[v]) {  
                visited[v] = true;  
                distances[v] = distances[u] + 1;  
                q.push(v);  
            }  
        }  
    }  
  
    return distances;  
}
```

שימוש:

distances[x] = # of
edges between
source, x

מימוש רשמי לBFS

```
vector<int> bfs(int source) {  
    queue<int> q;  
    vector<int> distances(n, 0);  
    vector<bool> visited(n, false);  
    q.push(source);  
    visited[source] = true;
```

```
    while(!q.empty()) {  
        int u = q.front();  
        q.pop();  
        for(auto v : graph[u]) {  
            if(!visited[v]) {  
                visited[v] = true;  
                distances[v] = distances[u] + 1;  
                q.push(v);  
            }  
        }  
    }  
  
    return distances;  
}
```

שימוש:

$\text{distances}[x] = \# \text{ of edges between source, } x$

הערה: ניתן גם לשמור את המסלול מsource אל שאר הצמתים

DFS vs BFS

- לשני האלגוריתמים (שיטות חיפוש) שראינו יש יתרונות וחסרונות.
- מתי נדע באיזה אלגוריתם להשתמש?
- לרוב וכמעט תמיד נשתמש בBFS כאשר נרצה לדעת מרחק (=מספר קשתות) מצומת קבוע. נוכל לעשות זאת בקלות ואף קל מאוד לשדרג את הקוד שראינו למרחק לפי מספרים חיוביים (\mathbb{R}^+).
- אם נרצה לדעת מידע על מבנה הגרף (לדוגמה: קשירות), אזי נשתמש בDFS במקום זאת.

DFS על עצים

- נזכר במימוש שלנו ל-DFS: בשונה מ-BFS, במקום לשמור מרחק מהצומת ההתחלתי אנו שומרים זמני כניסה ויציאה מצומת. פעולה זו מאוד שימושית, ואפילו גוררת משפט חשוב:
- **משפט.** יהי $T = (V, E)$ עץ, ו- $v \in V$ צומת כלשהי בעץ. אם לאחר הרצת DFS עם צומת התחלתי $r \in V$ קיבלנו זמני כניסה ויציאה מכל צומת i_v, o_v אזי הצומת $u \in V$ נמצאת בתת-עץ של v אם"מ $i_u \in [i_v, o_v]$ (או $o_u \in [i_v, o_v]$).
- **הוכחה.** נניח כי נכנסו לצומת v בזמן t_0 כלשהו, ויצאנו בזמן t_1 . אזי, בקטע (interval) הזמנים (t_0, t_1) ביקרנו רק בצמתים אשר נמצאים בתת-עץ של v . לכן, אם זמן הכניסה או יציאה של צומת כלשהו מקיים $t_0 < t < t_1$ אז בהכרח הצומת הזו נמצא בתת-עץ של v , וזאת מכיוון שמספור הזמנים הינו רציף.

DFS על עצים

- לדוגמה, אם ניקח את העץ מקודם ונרשום את זמני הכניסה, יציאה, נקבל:

- מסקנה 1. האינטרבלי $[1, 2n]$ מכיל את כל העץ, כאשר $n = |V|$.

